

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1252/2014 z dnia 28 maja 2014 r. uzupełniające dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych wykorzystywanych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1253/2014 z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla systemów wentylacyjnych ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1254/2014 z dnia 11 lipca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych ⁽¹⁾ 27
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1255/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym o przepisy określające zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników 46
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1256/2014 z dnia 21 listopada 2014 r. ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach Unii obszarów IIa i IV przez statki pływające pod banderą Niderlandów 51
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1257/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania załączników I i IV ⁽¹⁾ 53

- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1258/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 66

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1252/2014

z dnia 28 maja 2014 r.

uzupełniająca dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych wykorzystywanych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 47,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wszystkie substancje czynne wytwarzane w Unii, łącznie z substancjami czynnymi przeznaczonymi do wywozu, należy wytwarzać zgodnie z zasadami i wytycznymi dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych, które obecnie są określone w wytycznych technicznych dotyczących wytwarzania substancji czynnych, opublikowanych przez Komisję. Konieczne jest określenie zasad i wytycznych dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych w prawnie wiążącym akcie.
- (2) Aby promować stosowanie zharmonizowanych norm na poziomie globalnym, zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych należy ustanowić zgodnie z wytycznymi dotyczącymi substancji czynnych, określonymi przez Międzynarodową konferencję ds. harmonizacji wymagań technicznych dla rejestracji produktów leczniczych stosowanych u ludzi.
- (3) Zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania należy ustanowić w odniesieniu do wszystkich kwestii, działań i procesów kluczowych dla określenia jakości substancji czynnych, takich jak zarządzanie jakością, personel, pomieszczenia i wyposażenie, dokumentacja, zarządzanie materiałami, produkcja, kontrole jakości w trakcie procesu, pakowanie, etykietowanie, kontrole laboratoryjne, zwroty, skargi i odzyskanie produktu, zlecenie na zewnątrz i ponowne pakowanie. Aby zapewnić zgodność ze wspomnianymi zasadami i wytycznymi, od producentów substancji czynnych należy wymagać ustanowienia i wdrożenia skutecznego systemu zarządzania jakością tych substancji.
- (4) Personel pracujący w złych warunkach sanitarnych, noszący nieodpowiednią odzież lub wykonujący czynności mogące powodować zanieczyszczenia na obszarze produkcyjnym może obniżyć jakość danej substancji czynnej. Sytuacji takiej należy zapobiegać poprzez stosowanie dobrych praktyk sanitarnych i zdrowotnych, odpowiadających prowadzonym działaniom wytwórczym. System zarządzania jakością ustanowiony przez producenta danej substancji czynnej powinien zapewniać stosowanie takich praktyk.
- (5) Aby zapewnić odpowiednią jakość danej substancji czynnej, należy zminimalizować możliwe zanieczyszczenie i zanieczyszczenie krzyżowe poprzez wprowadzenie wymogu korzystania z pomieszczeń, procesów produkcyjnych i pojemników przeznaczonych do tego celu, a także prowadząc odpowiednie kontrole zanieczyszczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67.

- (6) Szczegółne znaczenie ma zapobieganie zanieczyszczeniu krzyżowemu w trakcie produkcji substancji czynnych szkodliwych dla zdrowia ludzkiego. Zanieczyszczenie innych produktów substancjami czynnymi wysoko uczulającymi może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, ponieważ ekspozycja na te substancje bardzo często skutkuje rozwinięciem nadwrażliwości i reakcjami alergicznymi. Z tego powodu wytwarzanie tych substancji czynnych powinno być dozwolone wyłącznie na wydzielonych obszarach produkcyjnych. Zastosowanie wydzielonych obszarów produkcyjnych może być również konieczne w przypadku produkcji substancji czynnych, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego z uwagi na ich potencję, zakaźność lub toksyczność. W odniesieniu do tych substancji producent powinien przeprowadzić ocenę ryzyka dla zdrowia ludzkiego oraz konieczności wydzielenia obszarów produkcyjnych.
- (7) Aby ułatwić śledzenie, identyfikację i rozwiązywanie ewentualnych problemów związanych z jakością oraz kontrolować zgodność z dobrą praktyką wytwarzania, producent powinien prowadzić szczegółowy pisemny rejestr wszystkich realizowanych przez niego procesów mających związek z wytwarzaniem substancji czynnych, w tym rejestr odstępstw od tych procesów.
- (8) Aby zapewnić zgodność produktów leczniczych z odpowiednimi normami jakości, bezpieczeństwa i skuteczności oraz chronić zdrowie publiczne, producenci substancji czynnej powinni niezwłocznie zgłaszać producentom produktów leczniczych stosującym daną substancję czynną wszelkie zmiany, które mogą wpływać na jakość tej substancji czynnej.
- (9) Należy wdrażać odpowiednie procedury pozwalające rejestrować i badać wszelkie skargi dotyczące jakości oraz podejmować działania związane z odzyskaniem produktu, aby szybko rozwiązywać problemy dotyczące jakości i wycofywać z rynku substancje czynne, które nie spełniają norm jakości lub stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego.
- (10) Jeżeli producent danej substancji czynnej powierza przeprowadzenie jakiegokolwiek części procesu wytwarzania innej stronie, należy wyjaśnić na piśmie obowiązki danej innej strony związane z zapewnianiem zgodności z dobrymi praktykami wytwarzania i środkami jakości.
- (11) Stosowanie dobrych praktyk wytwarzania w procesie ponownego pakowania i ponownego etykietowania jest niezbędne, aby uniknąć błędnego etykietowania lub zanieczyszczenia danej substancji czynnej podczas tego procesu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania substancji czynnych wykorzystywanych w produktach leczniczych stosowanych u ludzi, w tym substancji czynnych przeznaczonych do wywozu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wytwarzanie” oznacza wszelkie całościowe lub częściowe działanie obejmujące odbiór materiałów, produkcję, pakowanie, ponowne pakowanie, etykietowanie, ponowne etykietowanie, kontrolę jakości lub uwalnianie substancji czynnych oraz powiązane kontrole;
- 2) „materiał wyjściowy do produkcji substancji czynnej” oznacza jakąkolwiek substancję, z której substancja czynna jest wytwarzana lub ekstrahowana;
- 3) „pośrednia substancja czynna” oznacza substancję uzyskiwaną w trakcie wytwarzania substancji czynnej, przeznaczoną do dalszego przetworzenia;
- 4) „surowiec” oznacza wszelkie substancje, odczynniki lub rozpuszczalniki przeznaczone do stosowania podczas wytwarzania substancji czynnej, z których dana substancja czynna nie jest bezpośrednio wytwarzana lub ekstrahowana.

Artykuł 3

Zarządzanie jakością

1. Producenci substancji czynnych („producent”) ustanawiają, dokumentują i wdrażają skuteczny system zarządzania jakością substancji stosowanych podczas prowadzenia działań wytwórczych („proces wytwarzania”). W ramach tego systemu przewiduje się aktywny udział zarządu i personelu produkcyjnego.

System ten służy zapewnieniu zgodności danych substancji czynnych ze specyfikacjami dotyczącymi ich jakości i czystości ustanowionymi zgodnie z art. 12 ust. 1.

Przedmiotowy system obejmuje zarządzanie ryzykiem w zakresie jakości.

2. Producent powołuje dział ds. jakości, który jest niezależny od działu ds. produkcji oraz odpowiada za zapewnianie jakości i kontrolę jakości.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości producent przeprowadza regularne audyty wewnętrzne i podejmuje działania następcze.

Artykuł 4

Personel

1. Producent zapewnia odpowiednią liczbę pracowników posiadających niezbędne kwalifikacje nabyte w drodze kształcenia, szkolenia lub doświadczenia do wykonywania i nadzorowania procesu wytwarzania substancji czynnych.

2. Personel stosuje dobre praktyki sanitarne i praktyki w zakresie higieny na obszarze produkcyjnym. Personel nie uzyska dostępu do obszaru produkcyjnego w przypadku, gdy:

- a) cierpi na chorobę zakaźną, ma otwarte uszkodzenia lub inne choroby skórne znajdujące się na odsłoniętej powierzchni ciała, które mogłyby mieć negatywny wpływ na jakość i czystość danej substancji czynnej;
- b) nosi odzież, która posiada widoczne ślady zabrudzenia lub nie chroni danej substancji czynnej przed ewentualnym zanieczyszczeniem pochodzącym od personelu, lub nie chroni personelu przed narażeniem na potencjalnie szkodliwe dla zdrowia ludzkiego substancje czynne;
- c) wchodząc na obszar produkcyjny, wykonuje czynności, które mogłyby spowodować zanieczyszczenie lub w inny sposób obniżyć jakość danej substancji czynnej.

Artykuł 5

Budynki i obiekty

1. Budynki i obiekty używane do wytwarzania substancji czynnych są zlokalizowane, zaprojektowane i zbudowane w sposób dostosowany do planowanych działań oraz ułatwiający czyszczenie i konserwację, z uwzględnieniem rodzaju i etapu produkcji, do której dane budynki i obiekty są używane.

Obiekty oraz przepływ materiału i personelu przez obiekty są zaprojektowane tak, aby zapewnić odseparowanie różnych substancji i materiałów, a także uniemożliwić ich wzajemne zanieczyszczenie.

2. Budynki są odpowiednio konserwowane i naprawiane oraz utrzymywane w czystości.

3. Substancje czynne wysoko uczulające są produkowane na wydzielonych obszarach produkcyjnych.

Prowadząc działania produkcyjne, producent ocenia potrzebę wydzielenia obszarów produkcyjnych w odniesieniu do innych substancji czynnych potencjalnie szkodliwych dla zdrowia ludzkiego z uwagi na ich potencję, zakaźność lub toksyczność. W ramach oceny analizuje się ryzyko dla zdrowia ludzkiego stwarzane przez takie substancje czynne, uwzględniając potencję, toksyczność i zakaźność danej substancji czynnej oraz wprowadzone procedury mające na celu zminimalizowanie ryzyka. Ocena ta jest dokumentowana na piśmie.

Jeżeli w wyniku oceny okaże się, iż istnieje ryzyko dla zdrowia ludzkiego, dana substancja czynna jest produkowana na wydzielonych obszarach produkcyjnych.

Artykuł 6

Wyposażenie

1. Wyposażenie stosowane do wytwarzania substancji czynnych musi być odpowiednio zaprojektowane, posiadać właściwe wymiary oraz być odpowiednio zlokalizowane pod względem ich planowanego wykorzystania, czyszczenia, konserwacji oraz, w stosownych przypadkach, odkażania.

Wyposażenie musi być skonstruowane i eksploatowane tak, aby powierzchnie mające kontakt z surowcami, materiałami wyjściowymi do produkcji substancji czynnych, pośrednimi substancjami czynnymi lub substancjami czynnymi nie wpływały na zmianę jakości surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych, pośrednich substancji czynnych lub substancji czynnych w stopniu powodującym ich brak zgodności z wymogami zawartymi w specyfikacjach ustanowionych zgodnie z art. 12 ust. 1.

2. Producent określa procedury pisemne dotyczące czyszczenia wyposażenia oraz późniejszej weryfikacji przydatności wyposażenia do stosowania w procesie wytwarzania.

3. Kontrola, ważenie, pomiar, monitorowanie i wyposażenie badawcze kluczowe do zapewnienia jakości danej substancji czynnej są kalibrowane zgodnie z procedurami pisemnymi oraz określonym harmonogramem.

Artykuł 7

Dokumentacja i rejestr

1. Producent ustanawia i utrzymuje system dokumentacji i procedur pisemnych dotyczący procesu wytwarzania.

Wszystkie dokumenty związane z procesem wytwarzania są przygotowywane, poddawane przeglądowi, zatwierdzane i rozpowszechniane zgodnie z procedurami pisemnymi.

Producent prowadzi rejestr co najmniej następujących elementów związanych z procesem wytwarzania:

- 1) czyszczenia i zastosowania wyposażenia;
- 2) pochodzenia surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych i pośrednich substancji czynnych;
- 3) kontroli dotyczących surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych i pośrednich substancji czynnych;
- 4) zastosowania surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych i pośrednich substancji czynnych;
- 5) etykietowania danych substancji czynnych i materiałów opakowaniowych;
- 6) wzorcowych instrukcji produkcji;
- 7) produkcji i kontroli serii;
- 8) kontroli laboratoryjnych.

Wystawianie, zmiana, zastąpienie i wycofanie dokumentów związanych z procesem wytwarzania podlega kontroli, a także prowadzony jest rejestr zawierający przypadki zmiany, zastąpienia i wycofania wspomnianych dokumentów.

2. Wszystkie działania związane z jakością podejmowane w procesie wytwarzania są rejestrowane w czasie, w którym są przeprowadzane. Wszelkie odstępstwa od procedur pisemnych, o których mowa w art. 7 ust. 1, są dokumentowane i wyjaśniane. Odstępstwa mające wpływ na jakość danej substancji czynnej lub uniemożliwiające zapewnienie jej zgodności ze specyfikacjami, o których mowa w art. 12 ust. 1, są badane, a badanie to i wynikające z niego wnioski są dokumentowane.

3. Po przeprowadzeniu działań produkcyjnych i kontrolnych producent zachowuje cały rejestr produkcyjny i kontrolny przez okres co najmniej jednego roku po upływie terminu ważności danej serii. W przypadku substancji czynnych, w odniesieniu do których wyznaczono terminy ponownego badania, producent zachowuje rejestr przez okres co najmniej trzech lat po wprowadzeniu pełnej serii do obrotu.

Artykuł 8

Zarządzanie materiałami

1. Aby zapewnić jakość napływających materiałów, producent ustanawia procedury pisemne obejmujące następujące elementy:

- 1) odbiór;
- 2) identyfikację;

- 3) kwarantannę;
 - 4) przechowywanie;
 - 5) kontakt;
 - 6) pobieranie prób;
 - 7) badania;
 - 8) zatwierdzanie;
 - 9) odrzucanie.
2. Producent ustanawia system oceny dostawców materiałów krytycznych.

Artykuł 9

Produkcja i kontrola w trakcie procesu

1. Działania produkcyjne poddawane są kontroli w celu monitorowania i dostosowywania procesu produkcji lub w celu weryfikowania zgodności danej substancji czynnej ze specyfikacjami dotyczącymi jakości i czystości zgodnie z art. 12 ust. 1. Działania produkcyjne o kluczowym znaczeniu dla zapewnienia zgodności danej substancji czynnej ze specyfikacjami dotyczącymi jakości, o których mowa w art. 12 ust. 1, są wykonywane pod nadzorem wizualnym wykwalifikowanego personelu lub poddawane równoważnej kontroli.
2. Ważenie i pomiar surowców i materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych są przeprowadzane dokładnie i w sposób, który nie wpływa na ich przydatność do stosowania.
3. Działania produkcyjne, w tym wszelkie działania podejmowane po oczyszczeniu pośrednich substancji czynnych lub danej substancji czynnej, należy przeprowadzać w taki sposób, który uniemożliwi zanieczyszczenie surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych, pośrednich substancji czynnych i substancji czynnych innymi materiałami.

Artykuł 10

Pakowanie i etykietowanie

1. Pojemniki muszą zapewniać odpowiednią ochronę przed pogorszeniem jakości lub zanieczyszczeniem danej substancji czynnej od czasu jej zapakowania do czasu jej wykorzystania do wytwarzania produktów leczniczych.
2. Przechowywanie, wydruk i stosowanie etykiet na opakowaniach substancji czynnych podlega kontroli. Etykiety muszą zawierać niezbędne informacje zawierające zapewnienie o jakości danej substancji czynnej.

Artykuł 11

Wprowadzanie do obrotu

Substancja czynna zostaje wprowadzona do obrotu wyłącznie po dopuszczeniu jej do sprzedaży przez dział ds. jakości.

Artykuł 12

Kontrole laboratoryjne

1. Producent ustanawia specyfikacje dotyczące jakości i czystości produkowanych przez siebie substancji czynnych oraz surowców, materiałów wyjściowych do produkcji substancji czynnych i pośrednich substancji czynnych wykorzystywanych w tym procesie.
2. Badania laboratoryjne przeprowadzane są w celu zweryfikowania zgodności ze specyfikacjami, o których mowa w ust. 1.

Producent wystawia zaświadczenia dotyczące przeprowadzonej analizy w odniesieniu do każdej serii substancji czynnej na wniosek:

- a) właściwych organów państwa członkowskiego;
- b) producentów substancji czynnych zaopatrywanych bezpośrednio lub pośrednio w daną substancję czynną w celu jej dalszego przetwarzania, pakowania, ponownego pakowania, etykietowania lub ponownego etykietowania;

- c) dystrybutorów substancji czynnych i pośredników w ich obrocie;
- d) producentów produktów leczniczych zaopatrywanych bezpośrednio lub pośrednio w daną substancję czynną.

3. Producent monitoruje stabilność danej substancji czynnej poprzez badania stabilności. Terminy ważności lub ponownego badania substancji czynnych są ustalane na podstawie oceny danych uzyskiwanych podczas badań stabilności. Odpowiednio zidentyfikowane próby danej substancji czynnej są zachowywane zgodnie z planem pobierania prób opracowywanym na podstawie długości okresu przechowywania danej substancji czynnej.

Artykuł 13

Zatwierdzenie

Producent opracowuje i wdraża politykę zatwierdzania procesów i procedur o kluczowym znaczeniu dla zapewnienia zgodności danej substancji czynnej ze specyfikacjami dotyczącymi jakości i czystości ustanowionymi zgodnie z art. 12 ust. 1.

Artykuł 14

Kontrola zmian

1. Producent ocenia ewentualny wpływ wszelkich zmian w procesie wytwarzania, które mogą dotyczyć produkcji i kontroli substancji czynnej, na jakość danej substancji czynnej przed wdrożeniem tych zmian.
2. Nie należy wprowadzać zmian w procesie wytwarzania, które wpływają negatywnie na jakość danej substancji czynnej.
3. Producent substancji czynnej powiadamia niezwłocznie producentów produktów leczniczych, których zaopatruje w substancje czynne, o wszelkich zmianach w procesie wytwarzania, które mogą mieć wpływ na jakość danej substancji czynnej.

Artykuł 15

Odrzucenie i zwroty

1. Serie substancji czynnych i pośrednich substancji czynnych, które nie są zgodne ze specyfikacjami ustanowionymi zgodnie z art. 12 ust. 1, są odrzucane, etykietowane jako odrzucone i poddawane kwarantannie.
2. Producent, który ponownie przetwarza lub przerabia odrzucone serie substancji czynnych niezgodnych ze specyfikacjami, lub odzyskuje surowce i rozpuszczalniki w celu ich ponownego użycia w procesie wytwarzania, musi postępować zgodnie z procedurami ustanowionymi zgodnie z art. 7 ust. 1 oraz musi przeprowadzać odpowiednie kontrole w celu zapewnienia:
 - a) zgodności ponownie przetwarzanych lub przerabianych substancji czynnych ze specyfikacjami dotyczącymi jakości ustanowionymi zgodnie z art. 12 ust. 1;
 - b) przydatności odzyskanych surowców i rozpuszczalników do ich planowanego wykorzystania w procesie wytwarzania.
3. Zwracane substancje czynne identyfikuje się jako zwrócone i poddaje kwarantannie.

Artykuł 16

Skargi i odzyskanie produktu

1. Producent rejestruje i bada wszelkie skargi dotyczące jakości.
2. Producent ustanawia procedury odzyskania produktu z rynku w odniesieniu do substancji czynnych.
3. W przypadku gdy odzyskiwana substancja czynna stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, producent niezwłocznie informuje o tym właściwe organy.

*Artykuł 17***Wytwarzanie na zlecenie**

1. Działanie wytwórcze lub powiązane z nim inne działanie, które w imieniu producenta danej substancji czynnej ma prowadzić inna strona („producent-zleceniobiorca”), stanowi przedmiot pisemnej umowy.

Umowa ta musi jasno określać obowiązki producenta-zleceniobiorcy w odniesieniu do dobrej praktyki wytwarzania.

2. Producent danej substancji czynnej kontroluje zgodność działań prowadzonych przez producenta-zleceniobiorcę z dobrą praktyką wytwarzania.

3. Producent-zleceniobiorca, któremu zlecono przeprowadzenie działania wytwórczego lub powiązanego z nim innego działania, nie może zlecać podwykonawstwa osobie trzeciej bez pisemnej zgody producenta danej substancji czynnej.

*Artykuł 18***Ponowne pakowanie**

Jeżeli producent ponownie pakuje daną substancję czynną do pojemnika, który różni się od oryginalnego pojemnika pod względem wielkości, materiału wykonania lub przepuszczalności światła, przeprowadza on badania stabilności danej substancji czynnej i na ich podstawie określa jej termin ważności lub datę jej ponownego badania.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 25 maja 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1253/2014

z dnia 7 lipca 2014 r.

w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla systemów wentylacyjnych**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do produktów związanych z energią, których wielkość sprzedaży jest znacząca, które mają istotny wpływ na środowisko naturalne w Unii i wykazują znaczny potencjał w zakresie poprawy ich wpływu na środowisko, bez konieczności przeznaczania na ten cel nadmiernych nakładów, należy objąć środkiem wykonawczym lub środkiem samoregulacji.
- (2) Komisja dokonała oceny technicznych, środowiskowych i gospodarczych aspektów systemów wentylacyjnych. Ocena ta wykazała, że systemy wentylacyjne wprowadzane są do obrotu w Unii w dużych ilościach. Zużycie energii w fazie użytkowania jest najistotniejszym aspektem środowiskowym systemów wentylacyjnych, wykazujących znaczny potencjał w zakresie uzyskania w sposób opłacalny oszczędności energii i redukcji emisji gazów cieplarnianych.
- (3) Ważną częścią systemów wentylacyjnych są wentylatory. Ogólne wymagania dotyczące minimalnej efektywności energetycznej wentylatorów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 327/2011 ⁽²⁾. Wymagania te obejmują zużycie energii podczas pełnienia funkcji wentylacji przez wentylatory stanowiące część systemów wentylacyjnych, jednak w wielu systemach wentylacyjnych stosuje się wentylatory, które nie wchodzą w zakres wspomnianego rozporządzenia. Konieczne jest zatem wprowadzenie środków wykonawczych mających zastosowanie do systemów wentylacyjnych.
- (4) Do pomiarów parametrów takich systemów stosowane są w praktyce dwa różne zestawy norm, dlatego też niezbędne jest rozróżnienie systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych oraz systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków niemieszkalnych, w oparciu o natężenie przepływu powietrza w poszczególnych systemach, a co za tym idzie rozróżnienie środków mających do nich zastosowanie.
- (5) Małe systemy wentylacyjne, których pobór mocy jest mniejszy niż 30 W na strumień powietrza, należy wyłączyć z zakresu wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem wymogów dotyczących informacji. Systemy te zaprojektowane zostały do wielu różnych zastosowań, w większości przypadków włączane są tylko na krótko i pełnią wyłącznie funkcje pomocnicze, na przykład w łazienkach. Objęcie ich zakresem przedmiotowego rozporządzenia zwiększyłoby znacznie obciążenie administracyjne w zakresie nadzoru rynku ze względu na duże wielkości sprzedaży, nie przyczyniłoby się natomiast w sposób znaczący do poprawy potencjału w zakresie oszczędności energii. Biorąc jednak pod uwagę, że pełnią one funkcje podobne do funkcji innych systemów wentylacyjnych, w przeglądzie niniejszego rozporządzenia należy uwzględnić możliwość włączenia ich w jego zakres. Wyłączeniem takim powinny zostać objęte także systemy wentylacyjne zaprojektowane do pracy wyłącznie w sytuacjach awaryjnych lub wyjątkowych, lub też w warunkach zagrożenia, ponieważ używane są sporadycznie i przez krótki czas. Urządzenia wielofunkcyjne, których głównym zadaniem jest ogrzewanie lub chłodzenie, oraz okapy nadkuchenne również nie wchodzą w zakres rozporządzenia. W ramach badań przygotowawczych Komisja przeprowadziła analizę technicznych, środowiskowych i ekonomicznych aspektów systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. W pracach nad tą analizą udział wzięły zainteresowane strony z Unii i państw trzecich, a jej wyniki są ogólnie dostępne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 327/2011 z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla wentylatorów napędzanych silnikiem elektrycznym o poborze mocy od 125 W do 500 kW (Dz.U. L 90 z 6.4.2011, s. 8).

- (6) Do celów niniejszego rozporządzenia za najważniejszy parametr związany z wpływem na środowisko odnośnych systemów wentylacyjnych uznano zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania. Roczne zużycie energii elektrycznej na terenie Unii przez produkty będące przedmiotem niniejszego rozporządzenia osiągnęło w 2010 r. szacunkową wartość 77,6 TWh. Jednocześnie stosowanie tych produktów przynosi oszczędność energii w wymiarze 2 570 PJ w zakresie ogrzewania pomieszczeń. W rozliczeniu końcowym, przyjmując 2,5 jako wartość współczynnika konwersji energii pierwotnej na energię elektryczną, bilans energetyczny wykazuje oszczędność energii pierwotnej w 2010 r. wynoszącą 1 872 PJ. Bez wprowadzania szczególnych środków łączna wielkość oszczędności wzrośnie w 2025 r. zgodnie z przewidywaniami do poziomu 2 829 PJ.
- (7) Ze wspomnianych badań przygotowawczych wynika, że zużycie energii przez produkty, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, można znacznie zmniejszyć. Oczekuje się, iż wprowadzenie w życie zarówno wymogów dotyczących ekoprojektu określonych w niniejszym rozporządzeniu, jak i odpowiednich wymogów zawartych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1254/2014 ⁽¹⁾ przyniesie łączny wzrost oszczędności energii o 1 300 PJ (45 %), co oznacza, że w 2025 r. oszczędności energii osiągnęłyby poziom 4 130 PJ.
- (8) Wyniki badań przygotowawczych wskazują również, iż w odniesieniu do systemów wentylacyjnych nie ma potrzeby określania wymogów dotyczących innych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE, ponieważ zużycie energii elektrycznej w fazie użytkowania jest zdecydowanie najważniejszym aspektem związanym z wpływem tych urządzeń na środowisko.
- (9) Wymogi dotyczące ekoprojektu należy wprowadzać stopniowo, aby zapewnić producentom wystarczająco dużo czasu na odpowiednie zmodyfikowanie konstrukcji produktów, których dotyczy niniejsze rozporządzenie. Ustalając odnośne ramy czasowe, należy mieć na uwadze skutki w postaci dodatkowych kosztów, jakie ponieść będą musieli użytkownicy i producenci, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, zapewniając jednocześnie osiągnięcie bez zbędnych opóźnień poprawy ekologiczności systemów wentylacyjnych.
- (10) Do pomiarów parametrów produktu i odnośnych obliczeń należy stosować niezawodne, dokładne i odtwarzalne procedury uwzględniające najnowsze uznane metody pomiarów i obliczeń, w tym — o ile są dostępne — ujednoczone normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne na wniosek Komisji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽²⁾.
- (11) W środku wykonawczym należy określić wartości odniesienia mające zastosowanie do obecnie dostępnych typów systemów wentylacyjnych o wysokiej efektywności energetycznej, wyznaczone na podstawie informacji zebranych podczas opracowywania tego środka, aby producenci mogli wykorzystać te wartości odniesienia do oceny alternatywnych rozwiązań projektowych oraz stopnia ekologiczności produktu. Przyczyni się to również do zapewnienia powszechnego i łatwego dostępu do informacji, szczególnie średnim, małym i bardzo małym przedsiębiorstwom, ułatwiając tym samym przejmowanie najlepszych rozwiązań technologicznych oraz opracowywanie bardziej energooszczędnych produktów, prowadzące do zmniejszenia zużycia energii.
- (12) Uzyskano opinię forum konsultacyjnego, o którym mowa w art. 18 dyrektywy 2009/125/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na podstawie art. 19 ust. 1 dyrektywy 2009/125/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do systemów wentylacyjnych i ustanawia wymogi dotyczące ekoprojektu warunkujące wprowadzenia tych systemów do obrotu lub dopuszczenie ich do użytku.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do następujących systemów wentylacyjnych:
 - a) jednokierunkowych (wywiewnych lub nawiewnych) o poborze mocy mniejszym niż 30 W; systemy te podlegają jednak wymogom dotyczącym zakresu podawanych informacji;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1254/2014 z dnia 11 lipca 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych (zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

- b) dwukierunkowych o łącznym poborze mocy na użytek wentylatorów mniejszym niż 30 W na strumień powietrza; systemy te podlegają jednak wymogom dotyczącym zakresu podawanych informacji;
- c) wentylatorów osiowych lub promieniowych wyposażonych jedynie w obudowę, w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 327/2011;
- d) przeznaczonych wyłącznie do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, określonych w dyrektywie 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- e) przeznaczonych wyłącznie do stosowania w sytuacjach awaryjnych, przez krótki czas, spełniających podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych w odniesieniu do bezpieczeństwa pożarowego określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽²⁾;
- f) przeznaczonych wyłącznie do stosowania w następujących warunkach:
 - (i) gdy temperatura robocza przemieszczanego powietrza przekracza 100 °C;
 - (ii) gdy temperatura otoczenia podczas pracy silnika napędzającego wentylator, znajdującego się poza strumieniem powietrza, przekracza 65 °C;
 - (iii) gdy temperatura przemieszczanego powietrza lub temperatura otoczenia podczas pracy silnika znajdującego się poza strumieniem powietrza są niższe niż – 40 °C;
 - (iv) gdy napięcie zasilania przekracza 1 000 V w przypadku zasilania prądem przemiennym lub 1 500 V w przypadku zasilania prądem stałym;
 - (v) w warunkach narażenia na czynniki toksyczne, łatwopalne lub o silnym działaniu korozyjnym lub w warunkach narażenia na substancje ściernie;
- g) wyposażonych w wymiennik ciepła i pompę ciepłą służące odzyskiwaniu ciepła lub umożliwiające przenoszenie lub odzyskiwanie ciepła dodatkowo do działania układu odzysku ciepła, z wyjątkiem przenoszenia ciepła w celu ochrony przez zamrażaniem lub odmrażaniem;
- h) sklasyfikowanych jako okapy nadkuchenne wchodzące w zakres rozporządzenia Komisji (UE) nr 66/2014 ⁽³⁾ dotyczącego urządzeń kuchennych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „system wentylacyjny (SW)” oznacza urządzenie o napędzie elektrycznym, wyposażone w przynajmniej jeden wirnik, jeden silnik i obudowę, przeznaczone do wymiany, w budynku lub w części budynku, powietrza zużytego na świeże powietrze z zewnątrz;
- 2) „system wentylacyjny przeznaczony do budynków mieszkalnych (SWM)” oznacza system wentylacyjny o następujących cechach:
 - a) maksymalna wartość natężenia przepływu nie przekracza 250 m³/h;
 - b) maksymalna wartość natężenia przepływu mieści się w przedziale od 250 do 1 000 m³/h, a zgodnie z informacjami podanymi przez producenta urządzenie to przeznaczone jest do pełnienia funkcji wentylacji wyłącznie w budynkach mieszkalnych;
- 3) „system wentylacyjny przeznaczony do budynków niemieszkalnych (SWNM)” oznacza system wentylacyjny, którego maksymalna wartość natężenia przepływu przekracza 250 m³/h, a w przypadku, gdy wartość ta mieści się w przedziale od 250 do 1 000 m³/h, informacje podane przez producenta nie zawierają stwierdzenia, że urządzenie to przeznaczone jest do pełnienia funkcji wentylacji wyłącznie w budynkach mieszkalnych;
- 4) „maksymalna wartość natężenia przepływu” oznacza deklarowaną maksymalną wartość objętościowego natężenia przepływu powietrza w danym systemie wentylacyjnym, jaką można osiągnąć przy użyciu zintegrowanych albo oddzielnych, lecz dostarczanych wraz z systemem, sterowników, w standardowych warunkach powietrza (temperaturze 20 °C i ciśnieniu 101 325 Pa), jeśli system został zainstalowany w całości (na przykład wraz z czystymi filtrami) i zgodnie z instrukcjami producenta; w przypadku kanałowych SWM maksymalne natężenie przepływu mierzone jest w odniesieniu do przepływu powietrza przy różnicy ciśnienia statycznego na zewnątrz wynoszącej 100 Pa, a w przypadku bezkanałowych SWM w odniesieniu do przepływu powietrza przy najniższej osiągalnej całkowitej różnicy ciśnienia o jednej z następujących wartości: 10 (wartość minimalna), 20, 50, 100, 150, 200, 250 Pa, w zależności od tego, która wartość jest równa zmierzonej wartości różnicy ciśnienia lub tuż poniżej tej wartości;

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 66/2014 z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla domowych piekarników, płyt grzejnych i okapów nadkuchennych (Dz.U. L 29 z 31.1.2014, s. 33).

- 5) „jednokierunkowy system wentylacyjny (JSW)” oznacza system wentylacyjny wymuszający przepływ powietrza tylko w jednym kierunku, albo na zewnątrz (wywiew), albo do wnętrza pomieszczenia (nawiew); w systemie tym wymuszany mechanicznie przepływ powietrza jest równoważony jego naturalnym dopływem lub odpływem;
- 6) „dwukierunkowy (nawiewno-wyciągowy) system wentylacyjny (DSW)” oznacza system wentylacyjny wymuszający przepływ powietrza między wnętrzem budynku a obszarem na zewnątrz, wyposażony zarówno w wentylatory wywiewne, jak i nawiewne;
- 7) „równoważny model systemu wentylacyjnego” oznacza system wentylacyjny o takich samych parametrach technicznych, określonych w stosownych wymogach dotyczących informacji o produkcie, wprowadzony do obrotu przez tego samego producenta, upoważnionego przedstawiciela lub importera, ale jako inny model systemu wentylacyjnego.

Dodatkowe definicje na potrzeby załączników II–IX zamieszczono w załączniku I.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące ekoprojektu

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. SWM muszą być zgodne ze szczególnymi wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w załączniku II pkt 1.
2. Od dnia 1 stycznia 2016 r. SWNM muszą być zgodne ze szczególnymi wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w załączniku III pkt 1.
3. Od dnia 1 stycznia 2018 r. SWM muszą być zgodne ze szczególnymi wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w załączniku II pkt 2.
4. Od dnia 1 stycznia 2018 r. SWNM muszą być zgodne ze szczególnymi wymogami dotyczącymi ekoprojektu określonymi w załączniku III pkt 2.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące zakresu podawanych informacji

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. producenci SWM i ich upoważnieni przedstawiciele oraz importerzy SWM obowiązani są do podawania informacji określonych w załączniku IV.
2. Od dnia 1 stycznia 2016 r. producenci SWNM i ich upoważnieni przedstawiciele oraz importerzy SWNM obowiązani są do podawania informacji określonych w załączniku V.

Artykuł 5

Ocena zgodności

1. Producenci systemów wentylacyjnych przeprowadzają ocenę zgodności ustanowioną w art. 8 dyrektywy 2009/125/WE, wykorzystując w tym celu wewnętrzną kontrolę projektu określoną w załączniku IV do tej dyrektywy lub system zarządzania określony w załączniku V do tej dyrektywy.

Do celów oceny zgodności SWM wymagany poziom jednostkowego zużycia energii oblicza się zgodnie z przepisami załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia.

Do celów oceny zgodności SWNM pomiarów i obliczeń w odniesieniu do szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu dokonuje się zgodnie z przepisami załącznika IX do niniejszego rozporządzenia.

2. Dokumentacja techniczna sporządzona zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy 2009/125/WE musi zawierać kopię informacji o produkcie określonych w załącznikach IV i V do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy informacje zawarte w dokumentacji technicznej konkretnego modelu systemu wentylacyjnego zostały uzyskane w drodze obliczeń na podstawie projektu lub ekstrapolacji danych innych systemów wentylacyjnych, lub przy użyciu obu tych sposobów, w dokumentacji technicznej umieszcza się następujące informacje:

- a) szczegóły odnośnych obliczeń lub ekstrapolacji lub obu tych sposobów;
- b) szczegóły badań przeprowadzonych przez producentów w celu sprawdzenia dokładności obliczeń i ekstrapolacji;

- c) wykaz wszelkich innych modeli systemu wentylacyjnego, w przypadku których informacje zawarte w dokumentacji technicznej zostały uzyskane na tej samej podstawie;
- d) wykaz równoważnych modeli systemu wentylacyjnego.

Artykuł 6

Procedura weryfikacji na potrzeby nadzoru rynku

W ramach nadzoru rynku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE, organy państw członkowskich stosują procedurę weryfikacji określoną w załączniku VI w celu zapewnienia zgodności z wymogami ustalonymi w odniesieniu do SWM w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, jak również z wymogami ustalonymi w odniesieniu do SWNM w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wartości odniesienia

W załączniku VII do niniejszego rozporządzenia określono wartości odniesienia, o których mowa w pkt 2 części 3 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE, mające zastosowanie do systemów wentylacyjnych.

Artykuł 8

Przegląd

W terminie do dnia 1 stycznia 2017 r. Komisja dokonuje oceny, czy w świetle postępu technicznego konieczne jest ustanowienie wymogów dotyczących stopni przecieków powietrza, i przedstawia wyniki tej oceny forum konsultacyjnemu.

W terminie do dnia 1 stycznia 2020 r. Komisja dokonuje przeglądu rozporządzenia w celu uwzględnienia postępu technicznego i przedstawia wyniki tego przeglądu forum konsultacyjnemu.

W przeglądzie tym należy uwzględnić ocenę:

- a) ewentualnego rozszerzenia zakresu niniejszego rozporządzenia, tak aby objęło ono systemy jednokierunkowe o poborze mocy mniejszym niż 30 W oraz systemy dwukierunkowe o łącznym poborze mocy na użytek wentylatorów mniejszym niż 30 W na strumień powietrza;
- b) dopuszczalnych w procedurze weryfikacyjnej odchyień od wymaganych wartości, określonych w załączniku VI;
- c) stosowności uwzględnienia wpływu energooszczędnych filtrów na efektywność energetyczną;
- d) potrzeby ustanowienia na dalszym etapie surowszych wymogów dotyczących ekoprojektu.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Definicje

Definicje stosowane na potrzeby załączników II–IX do niniejszego rozporządzenia:

1. Definicje:

- 1) „jednostkowe zużycie energii (JZE)” (wyrażone w kWh/(m²/rok)) oznacza współczynnik wyrażający wartość energii zużytej do celów wentylacji na metr kwadratowy ogrzewanej powierzchni mieszkania lub budynku, obliczony w przypadku SWM w sposób określony z załącznika VIII;
- 2) „poziom mocy akustycznej (LWA)” oznacza poziom emitowanej poza obudowę mocy akustycznej, skorygowany krzywą korekcyjną A, wyrażony w decybelach (dB) w odniesieniu do mocy akustycznej jednego pikowata (1pW) emitowanej przez powietrze w strumieniu odniesienia;
- 3) „napęd wielobiegowy” oznacza silnik wentylatora, który może pracować z co najmniej trzema różnymi stałymi prędkościami oraz z prędkością zerową (tryb spoczynku);
- 4) „układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej (ang. *variable speed drive*, VSD)” oznacza elektroniczny przekształtnik zasilania, zintegrowany lub działający w ramach jednego układu z silnikiem i wentylatorem, lub też dostarczany wraz z nimi jako oddzielny element, dostosowujący w sposób ciągły energię elektryczną doprowadzaną do silnika, regulując w ten sposób natężenie przepływu;
- 5) „układ odzysku ciepła (UOC)” oznacza część dwukierunkowego systemu wentylacyjnego wyposażoną w wymiennik ciepła przeznaczony do przekazywania ciepła z (zanieczyszczonego) powietrza wywiewanego do (świeżego) powietrza nawiewanego;
- 6) „sprawność cieplna UOC przeznaczonego do budynku mieszkalnego (η)” oznacza stosunek wzrostu temperatury powietrza nawiewanego do spadku temperatury powietrza wywiewanego, przy czym obie te wartości ustala się w odniesieniu do temperatury na zewnątrz, mierzonej przy suchym UOC i w standardowych warunkach powietrza, przy zrównoważonym przepływie masy o natężeniu o wartości odniesienia, różnicy między temperaturą wewnątrz i na zewnątrz wynoszącej 13 K, bez korekcji uwzględniającej dodatkowe ciepło wytwarzane przez silniki wentylatora;
- 7) „stopień wewnętrznych przecieków powietrza” oznacza część powietrza usuwanego obecnie w powietrzu nawiewanym w systemach wentylacyjnych z UOC, pojawiającą się tam w wyniku przecieków między strumieniami powietrza usuwanego i nawiewanego wewnątrz obudowy; stopień ten określa się przy objętościowym przepływie powietrza o wartości odniesienia mierzonym w kanałach wentylacyjnych podczas pracy systemu; w przypadku SWM pomiaru dokonuje się w ciśnieniu 100 Pa, a w przypadku SWM w ciśnieniu 250 Pa;
- 8) „przeniesienie” oznacza ilość powietrza wywiewanego, które jest zawracane i wprowadzane do powietrza nawiewanego na potrzeby regeneracyjnego wymiennika ciepła, wyrażoną w procentach w odniesieniu do przepływu o wartości odniesienia;
- 9) „stopień zewnętrznych przecieków powietrza” oznacza część powietrza w objętościowym przepływie o wartości odniesienia, która przecieka przez obudowę systemu z lub do otaczającego ją powietrza, gdy poddaje się ją testowi ciśnieniowemu; test należy przeprowadzić zarówno dla podciśnienia, jak i nadciśnienia, w przypadku SWM przy ciśnieniu 250 Pa, a w przypadku SWNM przy ciśnieniu 400 Pa;
- 10) „mieszanie” oznacza bezpośrednie ponowne wprowadzanie do obiegu lub krótki obieg strumieni powietrza między króćcem wylotowym i króćcem ssawnym na zakończeniach systemu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynku, tak że strumienie te nie przyczyniają się do skutecznej wentylacji pomieszczeń w budynku, gdy system pracuje w warunkach objętościowego natężenia przepływu powietrza o wartości odniesienia;
- 11) „stopień mieszania” oznacza część strumienia powietrza usuwanego, stanowiącą część całkowitej objętości przepływu odniesienia, która jest ponownie wprowadzana do obiegu między króćcem wylotowym i króćcem ssawnym na zakończeniach systemu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynku, tak że powietrze to nie przyczynia się do skutecznej wentylacji pomieszczeń w budynku, gdy system pracuje w warunkach objętościowego przepływu powietrza (mierzonego w odległości 1 m od znajdującego się wewnątrz budynku wylotu kanału powietrza nawiewanego) o wartości odniesienia pomniejszonej o stopień wewnętrznych przecieków powietrza;
- 12) „efektywna moc wejściowa” (wyrażona w W) oznacza pobór mocy przy natężeniu przepływu o wartości odniesienia i odpowiadającej mu całkowitej zewnętrznej różnicy ciśnień; obejmuje ona zapotrzebowanie na energię elektryczną wentylatorów, sterowników (w tym pilotów zdalnego sterowania) i pompy ciepłej (jeśli jest ona integralną częścią systemu);
- 13) „jednostkowy pobór mocy (JPM)” (wyrażony w W/(m³/h)) oznacza stosunek efektywnej mocy wejściowej (w W) do wartości odniesienia natężenia przepływu (w m³/h);
- 14) „wykres natężenia przepływu/ciśnienia” oznacza zbiór krzywych ilustrujących natężenie przepływu (oś pozioma) i różnicę ciśnień w jednokierunkowym SWM lub po stronie doprowadzania powietrza w dwukierunkowym SWM, przy czym każda krzywa odpowiada jednej prędkości wentylatora przy co najmniej ośmiu punktach testowych rozmieszczonych w równych odstępach; liczba krzywych uzależniona jest od liczby biegów napędu wentylatora (jeden, dwa lub trzy) lub, w przypadku wentylatora z układem regulacji bezstopniowej, obejmuje co najmniej krzywą minimalną, maksymalną i wyznaczoną w odniesieniu do nich krzywą pośrednią ilustrującą wartości zbliżone do wartości objętości strumienia odniesienia i różnicy ciśnień stosowanych w badaniach JPM;

- 15) „natężenie przepływu strumienia odniesienia” (wrażone w m^3/s) to odczytywana na osi poziomej wartość punktu na krzywej w wykresie przepływu/ciśnienia, który znajduje się w punkcie lub najbliższym punkcie odniesienia przy co najmniej 70 % maksymalnego natężenia przepływu i ciśnieniu 50 Pa w przypadku systemów kanałowych, natomiast w przypadku systemów bezkanałowych przy ciśnieniu minimalnym. W przypadku dwukierunkowych systemów wentylacyjnych wartość odniesienia objętościowego natężenia przepływu powietrza odnosi się do natężenia u wylotu kanału doprowadzającego powietrze;
- 16) „czynnik rodzaju sterowania (CRS)” oznacza współczynnik korekcyjny stosowany przy obliczaniu JZE uzależniony od rodzaju sterowania, jakie zostało zastosowane w danym systemie wentylacyjnym zgodnie z opisem w załączniku VIII tabela 1;
- 17) „parametr sterowania” oznacza wymierny parametr lub zbiór wymiernych parametrów, co do których zakłada się, iż stanowią dobry wskaźnik zapotrzebowania na wentylację; są to na przykład: poziom wilgotności względnej (ang. *relative humidity*, RH), poziom dwutlenku węgla (CO_2), poziom lotnych związków organicznych (LZO) lub innych gazów, wykrywanie obecności lub ruchu na podstawie promieniowania cieplnego ciała lub odbicia fal ultradźwiękowych, lub też sygnały elektryczne wysyłane w skutek włączenia/wyłączenia przez człowieka światła lub urządzeń;
- 18) „sterowanie ręczne” oznacza każdy rodzaj sterowania, w którym nie stosuje się sterowania według zapotrzebowania;
- 19) „sterowanie według zapotrzebowania” oznacza regulację za pomocą urządzenia (lub zestawu urządzeń), zintegrowanego lub dostarczanego oddzielnie, które mierzy określony parametr sterowania i wykorzystuje wyniki pomiaru do automatycznego regulowania natężenia przepływu w systemie lub natężeń przepływu w kanałach powietrza;
- 20) „sterowanie czasowe” oznacza przystosowany do obsługi przez człowieka interfejs z zegarem (sterowanie w zależności od pory dnia), pozwalający na regulację prędkości wentylatora/natężenia przepływu w systemie wentylacyjnym, przynajmniej z możliwością ręcznego zaprogramowania natężenia przepływu na każdy dzień tygodnia z co najmniej dwoma okresami obniżonej aktywności, to jest okresami ze zredukowanym lub zerowym natężeniem przepływu;
- 21) „wentylacja sterowana według zapotrzebowania (WSZ)” oznacza system wentylacyjny, w którym zastosowano sterowanie według zapotrzebowania;
- 22) „system kanałowy” oznacza system wentylacyjny przeznaczony do wentylacji jednego lub większej liczby pomieszczeń lub też przestrzeni zamkniętej w budynku poprzez wykorzystanie kanałów wentylacyjnych, w których przewidziane jest zamontowanie instalacji wewnątrzkanałowej;
- 23) „system bezkanałowy” oznacza system wentylacyjny, w którym nie wykorzystuje się instalacji wewnątrzkanałowej, stosowany w pojedynczym pomieszczeniu, przeznaczony do wentylacji pojedynczego pomieszczenia lub przestrzeni zamkniętej w budynku;
- 24) „centralne sterowanie według zapotrzebowania” oznacza sterowanie w zależności od zapotrzebowania stosowane w kanałowym systemie wentylacyjnym, polegające na centralnej ciągłej regulacji prędkości wentylatora i natężenia przepływu opartej na wskazaniach jednego czujnika, w całym lokalu mieszkalnym lub jego części;
- 25) „lokalne sterowanie według zapotrzebowania” oznacza sterowanie w systemie wentylacyjnym uzależnione od zapotrzebowania, polegające na ciągłej regulacji prędkości wentylatora i natężenia przepływu opartej na wskazaniach więcej niż jednego czujnika w przypadku kanałowych systemów wentylacyjnych lub pojedynczego czujnika w przypadku systemów bezkanałowych;
- 26) „ciśnienie statyczne (p_{st})” oznacza ciśnienie całkowite pomniejszone o ciśnienie dynamiczne wentylatora;
- 27) „ciśnienie całkowite (p_t)” oznacza różnicę między ciśnieniem spiętrzenia na wylocie i wlocie wentylatora;
- 28) „ciśnienie spiętrzenia” oznacza ciśnienie, które powstałoby w punkcie, w którym przepływ gazu uległby zatrzymaniu w wyniku przemiany izentropowej;
- 29) „ciśnienie dynamiczne” oznacza ciśnienie wyznaczone z masowego natężenia przepływu, średniej gęstości gazu na wylocie i powierzchni wylotu systemu wentylacyjnego;
- 30) „przeponowy wymiennik ciepła” oznacza wymiennik ciepła przeznaczony do przenoszenia energii cieplnej z jednego strumienia powietrza do drugiego bez wykorzystania części ruchomych; przykładami są: płytowy lub rurowy wymiennik ciepła z przepływem równoległym, krzyżowym lub przeciwrównoległym albo połączeniem takich przepływów, bądź też płytowy lub rurowy wymiennik ciepła z dyfuzją pary;
- 31) „regeneracyjny wymiennik ciepła” oznacza obrotowy wymiennik ciepła składający się z wirnika służącego przenoszeniu energii cieplnej z jednego strumienia powietrza do drugiego, mechanizmu napędowego, obudowy lub ramy oraz uszczelnień redukujących obejście odzysku ciepła i przecieki między strumieniami powietrza, zawierający również materiał pozwalający na przekazywanie ciepła utajonego; wymienniki takie odznaczają się różnym stopniem odzysku wilgoci w zależności od użytego materiału;
- 32) „podatność przepływu powietrza na zmiany ciśnienia” w bezkanałowych SWM oznacza stosunek maksymalnego odchylenia od maksymalnego natężenia przepływu w SWM przy różnicy zewnętrznego ciśnienia całkowitego wynoszącej + 20 Pa do takiego odchylenia przy różnicy zewnętrznego ciśnienia całkowitego wynoszącej - 20 Pa;

- 33) „szczelność pomieszczenia” w bezkanałowych SWM oznacza natężenie przepływu powietrza (wyrażone w m^3/h) między pomieszczeniem wewnątrz i obszarem na zewnątrz budynku w czasie, gdy wentylator(-y) jest (są) wyłączony(-e);
- 34) „system podwójnego zastosowania” oznacza system wentylacyjny przeznaczony zarówno do wentylacji, jak i do wyciągu dymu, spełniający podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych w odniesieniu do bezpieczeństwa pożarowego określone w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011;
- 35) „obejście odzysku ciepła” oznacza każde rozwiązanie pozwalające na obejście wymiennika ciepła lub automatyczną bądź ręczną regulację pracy układu odzysku ciepła, niekoniecznie mające postać przewodu obejściowego (może to być na przykład: wkład letni, regulacja prędkości wirnika, regulacja przepływu powietrza).

2. Definicje odnoszące się do SWNM, uzupełniające definicje podane w załączniku 1 część 1:

- 1) „znamionowy pobór mocy (P)” (wyrażony w kW) oznacza efektywny pobór mocy przez napędy wentylatora, w tym wszelkie układy sterowania silnika, przy znamionowym ciśnieniu zewnętrznym i znamionowym natężeniu przepływu powietrza;
- 2) „sprawność wentylatora (η_{fan})” oznacza sprawność statyczną, w tym sprawność silnika i napędu danego wentylatora lub poszczególnych wentylatorów w systemie wentylacyjnym (w konfiguracji wzorcowej), określoną w warunkach znamionowego natężenia przepływu powietrza i spadku znamionowego ciśnienia zewnętrznego;
- 3) „konfiguracja wzorcowa DSW” oznacza produkt wyposażony w obudowę, co najmniej dwa wentylatory z układem regulacji bezstopniowej lub z napędem wielobiegowym, w UOC, czysty bardzo dokładny filtr zamontowany po stronie wlotu i w czysty bardzo dokładny filtr zamontowany po stronie wywiewu;
- 4) „konfiguracja wzorcowa JSW” oznacza produkt wyposażony w obudowę, co najmniej jeden wentylator z układem regulacji bezstopniowej lub z napędem wielobiegowym, a także — jeśli produkt zaprojektowano do stosowania z filtrem po stronie wlotu — w czysty bardzo dokładny filtr po stronie wlotu;
- 5) „minimalna sprawność wentylatora (η_{sw})” oznacza szczególnie wymóg dotyczący minimalnej sprawności SW objętych zakresem niniejszego rozporządzenia;
- 6) „znamionowe natężenie przepływu (q_{nom})” (wyrażone w m^3/s) oznacza deklarowane i przewidziane w projekcie danego systemu natężenie przepływu w SWNM w standardowych warunkach powietrza, to jest temperaturze $20\text{ }^\circ\text{C}$ i ciśnieniu $101\,325\text{ Pa}$, przy pełnej instalacji systemu (obejmującej na przykład filtry) dokonanej zgodnie z instrukcjami producenta;
- 7) „znamionowe ciśnienie zewnętrzne ($\Delta p_{s,ext}$)” (wyrażone w Pa) oznacza deklarowaną i przewidzianą w projekcie danego systemu różnicę statycznego ciśnienia zewnętrznego przy znamionowym natężeniu przepływu;
- 8) „maksymalna znamionowa prędkość wentylatora ($v_{fan, rated}$)” (wyrażona w obrotach na minutę, ang. *rounds per minute, rpm*) oznacza prędkość wentylatora przy znamionowym natężeniu przepływu i znamionowym ciśnieniu zewnętrznym;
- 9) „spadek ciśnienia wewnętrznego części pełniących funkcje wentylacyjne ($\Delta p_{s,int}$)” (wyrażony w Pa) oznacza sumę spadków ciśnienia statycznego konfiguracji wzorcowej DSW lub JSW przy znamionowym natężeniu przepływu;
- 10) „wewnętrzny spadek ciśnienia w dodatkowych częściach nie pełniących funkcji wentylacyjnych ($\Delta p_{s,add}$)” (wyrażony w Pa) oznacza wartość pozostałą po odjęciu spadku ciśnienia wewnętrznego w częściach składowych pełniących funkcje wentylacyjne ($\Delta p_{s,int}$) od sumy wszystkich wewnętrznych spadków ciśnienia statycznego przy znamionowym natężeniu przepływu i znamionowym ciśnieniu zewnętrznym;
- 11) „sprawność cieplna UOC przeznaczonego do budynków niemieszkalnych ($\eta_{t, swmm}$)” oznacza stosunek wzrostu temperatury powietrza nawiewanego do spadku temperatury powietrza wywiewanego, przy czym obie wartości określane są w odniesieniu do temperatury na zewnątrz, mierzonej w suchych warunkach odniesienia, przy zrównoważonym przepływie masy, różnicy między temperaturą wewnątrz a na zewnątrz wynoszącej 20 K , z wyłączeniem wzrostu ilości ciepła spowodowanego pracą silników wentylatora i wewnętrznymi przeciekami powietrza;
- 12) „wewnętrzna jednostkowa moc wentylatora części pełniących funkcje wentylacyjne (JMW_{int})” (wyrażona w $\text{W}/(\text{m}^3/\text{s})$) oznacza stosunek wewnętrznego spadku ciśnienia w częściach pełniących funkcje wentylacyjne do sprawności wentylatora, wyznaczonej przy użyciu konfiguracji wzorcowej;
- 13) „maksymalna wewnętrzna jednostkowa moc wentylatora części pełniących funkcje wentylacyjne ($JMW_{int, limit}$)” (wyrażona w $\text{W}/(\text{m}^3/\text{s})$) oznacza szczególnie wymóg dotyczący sprawności JMW_{int} w odniesieniu do SW wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia;
- 14) „UOC z medium pośredniczącym” oznacza system odzysku ciepła, w którym urządzenie do odzysku ciepła zamontowane po stronie wywiewania oraz urządzenie dostarczające odzyskane ciepło do strumienia powietrza po stronie nawiewania w wentylowanym pomieszczeniu połączone są za pomocą systemu wymiany ciepła, w którym wspomniane urządzenia po obu stronach UOC mogą być umieszczane dowolnie w różnych częściach budynku;

- 15) „prędkość czołowa powietrza” (wyrażona w m/s) oznacza większą z prędkości nawiewania i wywiewania powietrza. Prędkości oznaczają prędkości powietrza w SW wyznaczone w oparciu o powierzchnię, jaką wewnątrz SW zajmuje odpowiednio strumień przepływu powietrza dostarczanego lub powietrza usuwanego. Prędkość określa się na podstawie powierzchni części danego systemu zawierającej filtr, lub jeżeli system nie jest wyposażony w filtry, na podstawie powierzchni części z wentylatorem;
 - 16) „ premia sprawności (E)” oznacza współczynnik korygujący służący uwzględnieniu faktu, że wydajniejszy odzysk ciepła powoduje więcej spadków ciśnienia, zwiększając tym samym zapotrzebowanie na jednostkową moc wentylatora;
 - 17) „korekta dotycząca filtra (F)” (wyrażona w Pa) oznacza wartość korygującą, stosowaną, jeżeli system odbiega od konfiguracji wzorcowej DSW;
 - 18) „bardzo dokładny filtr” oznacza filtr spełniający odpowiednie warunki określone w załączniku IX;
 - 19) „dokładny filtr” oznacza filtr spełniający odpowiednie warunki określone w załączniku IX;
 - 20) „skuteczność filtra” oznacza średni stosunek ilości pyłu wychwyconego przez filtr do ilości pyłu wpadającej do filtra w warunkach określonych w odniesieniu do bardzo dokładnych i dokładnych filtrów w załączniku IX.
-

ZAŁĄCZNIK II

Mające zastosowanie do SWNM szczególne wymogi dotyczące ekoprojektu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r.:
 - JZE określone dla klimatu umiarkowanego nie może przekraczać 0 kWh/(m²/rok).
 - L_{WA} systemów bezkanałowych, w tym systemów wentylacyjnych zaprojektowanych do użytku z jedną instalacją wewnętrzkanałową umieszczoną albo po stronie nawiewu albo po stronie usuwania powietrza, nie może przekraczać 45 dB.
 - Wszystkie SW, poza systemami podwójnego zastosowania, muszą być wyposażone w napęd wielobiegowy albo w układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora.
 - Wszystkie DSW muszą być wyposażone w obejście odzysku ciepła.
 2. Od dnia 1 stycznia 2018 r.:
 - JZE określone dla klimatu umiarkowanego nie może przekraczać – 20 kWh/(m²/rok).
 - L_{WA} systemów bezkanałowych, w tym systemów wentylacyjnych zaprojektowanych do użytku z jedną instalacją wewnętrzkanałową umieszczoną albo po stronie nawiewu albo po stronie usuwania powietrza, nie może przekraczać 40 dB.
 - Wszystkie SW, oprócz systemów podwójnego zastosowania, muszą być wyposażone w napęd wielobiegowy albo w układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora.
 - Wszystkie DSW muszą być wyposażone w obejście odzysku ciepła.
 - Systemy wentylacyjne z filtrem muszą być wyposażone w mechanizm wizualnego ostrzegania o konieczności wymiany filtra.
-

ZAŁĄCZNIK III

Mające zastosowanie do SWNM szczególne wymogi dotyczące ekoprojektu, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 4

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r.:

- Wszystkie systemy wentylacyjne, oprócz systemów podwójnego zastosowania, muszą być wyposażone w napęd wielobiegowy albo w układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora.
- Wszystkie DSW muszą posiadać UOC.
- UOC musi być wyposażony w obejście odzysku ciepła.
- Minimalna sprawność cieplna η_{t_swnm} wszystkich UOC w DSW, oprócz UOC z medium pośredniczącym, musi wynosić 67 %, a premia sprawności $E = (\eta_{t_swnm} - 0,67) * 3\ 000$, jeśli sprawność cieplna η_{t_swnm} wynosi co najmniej 67 %, w innych przypadkach $E = 0$.
- Minimalna sprawność cieplna η_{t_swnm} UOC w DSW musi wynosić 63 %, a premia sprawności $E = (\eta_{t_swnm} - 0,63) * 3\ 000$, jeśli sprawność cieplna η_{t_swnm} wynosi co najmniej 63 %, w innych przypadkach $E = 0$.
- Minimalna sprawność wentylatora w JSW (η_{sw}) wynosi
 - 6,2 % * $\ln(P) + 35,0$ %, jeżeli $P \leq 30$ kW, oraz
 - 56,1 % jeżeli $P > 30$ kW.
- Maksymalna wewnętrzna jednostkowa moc wentylatora części pełniących funkcje wentylacyjne (JMW_{int_limit}), w $W/(m^3/s)$, wynosi
 - w przypadku DSW wyposażonych w UOC z medium pośredniczącym
$$1\ 700 + E - 300 * q_{nom}/2 - F, \text{ jeśli } q_{nom} < 2\ m^3/s, \text{ oraz}$$
$$1\ 400 + E - F, \text{ jeśli } q_{nom} \geq 2\ m^3/s,$$
 - w przypadku DSW wyposażonych w inny rodzaj UOC
$$1\ 200 + E - 300 * q_{nom}/2 - F, \text{ jeśli } q_{nom} < 2\ m^3/s, \text{ oraz}$$
$$900 + E - F, \text{ jeśli } q_{nom} \geq 2\ m^3/s,$$
 - 250 w przypadku JSW przeznaczonych do stosowania z filtrem.

2. Od dnia 1 stycznia 2018 r.:

- Wszystkie systemy wentylacyjne, oprócz systemów podwójnego zastosowania, muszą być wyposażone w napęd wielobiegowy albo w układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora.
- Wszystkie DSW muszą posiadać UOC.
- UOC musi być wyposażony w obejście odzysku ciepła.
- Minimalna sprawność cieplna η_{t_swnm} wszystkich UOC w DSW, oprócz UOC z medium pośredniczącym, musi wynosić 73 %, a premia sprawności $E = (\eta_{t_swnm} - 0,73) * 3\ 000$, jeśli sprawność cieplna η_{t_swnm} wynosi co najmniej 73 %, w innych przypadkach $E = 0$.
- Minimalna sprawność cieplna η_{t_swnm} UOC w DSW musi wynosić 68 %, a premia sprawności $E = (\eta_{t_swnm} - 0,68) * 3\ 000$, jeśli sprawność cieplna η_{t_swnm} wynosi co najmniej 68 %, w innych przypadkach $E = 0$.
- Minimalna sprawność wentylatora w JSW (η_{sw}) wynosi
 - 6,2 % * $\ln(P) + 42,0$ %, jeżeli $P \leq 30$ kW, natomiast
 - 63,1 %, jeżeli $P > 30$ kW.
- Maksymalna wewnętrzna jednostkowa moc wentylatora części pełniących funkcje wentylacyjne (JMW_{int_limit}), w $W/(m^3/s)$, wynosi
 - w przypadku DSW wyposażonych w UOC z medium pośredniczącym
$$1\ 600 + E - 300 * q_{nom}/2 - F, \text{ jeśli } q_{nom} < 2\ m^3/s, \text{ oraz}$$
$$1\ 300 + E - F, \text{ jeśli } q_{nom} \geq 2\ m^3/s,$$

- w przypadku DSW wyposażonych w inny rodzaj UOC
 - 1 100 + E – 300 * $q_{nom}/2$ – F, jeśli $q_{nom} < 2 \text{ m}^3/\text{s}$, natomiast
 - 800 + E – F, jeśli $q_{nom} \geq 2 \text{ m}^3/\text{s}$,
 - 230 w przypadku JSW przeznaczonych do stosowania z filtrem.
 - Jeżeli filtr jest częścią konfiguracji, produkt musi być wyposażony w mechanizm wizualnego sygnału lub alarm w systemie sterowania, które włączają się, jeżeli spadek ciśnienia w filtrze przekracza maksymalny dopuszczalny spadek ciśnienia końcowego.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Mające zastosowanie do SWM wymogi dotyczące informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. produktowi muszą towarzyszyć następujące informacje:
 - a) nazwa dostawcy lub znak towarowy;
 - b) nadany przez dostawcę identyfikator modelu, to jest kod, zazwyczaj alfanumeryczny, odróżniający określony model systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych od innych modeli o takim samym znaku towarowym lub z taką samą nazwą dostawcy;
 - c) jednostkowe zużycie energii (JZE), w kWh/m²/rok, wskazane dla każdej stosowanej strefy klimatycznej i klasy JZE;
 - d) deklarowany typ zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia (SWM lub SWNM, jednokierunkowy lub dwukierunkowy);
 - e) rodzaj napędu zainstalowany lub przewidziany do instalacji (napęd wielobiegowy lub układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora);
 - f) rodzaj układu odzysku ciepła (przeponowy, regeneracyjny, brak);
 - g) sprawność cieplna odzysku ciepła (w % lub „nie dotyczy” w przypadku, gdy produkt nie jest wyposażony w układ odzysku ciepła);
 - h) maksymalna wartość natężenia przepływu, w m³/h;
 - i) pobór mocy napędu wentylatora, w tym wszystkich układów sterowania silnika, przy maksymalnym natężeniu przepływu (W);
 - j) poziom mocy akustycznej (L_{WA}), w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej;
 - k) wartość odniesienia natężenia przepływu w m³/s;
 - l) wartość odniesienia różnicy ciśnienia, w Pa;
 - m) JPM w W/(m³/h);
 - n) czynnik rodzaju sterowania i typ sterowania zgodnie z odpowiednimi definicjami i klasyfikacją w załączniku VIII tabela 1;
 - o) deklarowane współczynniki maksymalnych wewnętrznych i zewnętrznych przecieków powietrza (w %) w przypadku dwukierunkowych systemów wentylacyjnych lub przeniesienia (tylko w przypadku regeneracyjnych wymienników ciepła) oraz współczynniki zewnętrznych przecieków powietrza (w %) w przypadku kanałowych jednokierunkowych systemów wentylacyjnych;
 - p) stopień mieszania bezkanałowych dwukierunkowych systemów wentylacyjnych, w których nie przewidziano instalacji wewnątrzkanałowej po stronie nawiewu lub wywiewu powietrza;
 - q) umiejscowienie i opis mechanizmu wizualnego ostrzeżenia o konieczności wymiany filtra w przypadku SWM przeznaczonych do użytku z filtrami, w tym informacja podkreślająca znaczenie regularnej wymiany filtra dla wydajności i efektywności energetycznej systemu;
 - r) w przypadku jednokierunkowych systemów wentylacyjnych instrukcja instalowania w elewacji budynku kratki wlotu/wylotu z regulacją, umożliwiającą naturalne dostarczanie/usuwanie powietrza;
 - s) adres strony internetowej zawierającej instrukcję demontażu, o której mowa w pkt 3;
 - t) wyłącznie w przypadku systemów bezkanałowych: podatność przepływu powietrza na zmiany ciśnienia przy ciśnieniu + 20 Pa i – 20 Pa;
 - u) wyłącznie w przypadku systemów bezkanałowych: szczelność między wnętrzem i obszarem na zewnątrz budynku w m³/h.
2. Informacje wymienione w pkt 1 podaje się:
 - w dokumentacji technicznej SWM, oraz
 - na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów.
3. Na ogólnodostępnej stronie internetowej producenta muszą zostać udostępnione szczegółowe instrukcje zawierające między innymi wykaz narzędzi koniecznych do ręcznego demontażu silników z magnesami trwałymi, części elektronicznej (płytek połączeń drukowanych/płytek obwodów drukowanych i wyświetlaczy > 10 g lub > 10 cm²), akumulatorów i większych części z tworzyw sztucznych (> 100 g) w celu efektywnego recyklingu materiałów, z wyjątkiem modeli produkowanych w ilości mniejszej niż 5 sztuk rocznie.

ZAŁĄCZNIK V

Mające zastosowanie do SWNM wymogi dotyczące informacji, o których mowa w art. 4 ust. 2

1. Od dnia 1 stycznia 2016 r. produktowi muszą towarzyszyć następujące informacje:
 - a) nazwa producenta lub jego znak towarowy;
 - b) nadany przez producenta identyfikator modelu, to jest kod, zazwyczaj alfanumeryczny, odróżniający określony model systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków niemieszkalnych od innych modeli o takim samym znaku towarowym lub z taką samą nazwą dostawcy;
 - c) deklarowany typ zgodnie z art. 2 (SWM lub SWNM, JSW lub DSW);
 - d) rodzaj napędu zainstalowany lub przewidziany do instalacji (napęd wielobiegowy lub układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora);
 - e) rodzaj UOC (z medium pośredniczącym, inny, brak);
 - f) sprawność cieplna odzysku ciepła (w % lub „nie dotyczy” w przypadku, gdy produkt nie jest wyposażony w układ odzysku ciepła);
 - g) znamionowe natężenie przepływu w SWNM w m^3/s ;
 - h) efektywny pobór mocy (w kW);
 - i) JMW_{int} w $\text{W}/(\text{m}^3/\text{s})$;
 - j) prędkość czołowa w m/s, przy przewidzianym w projekcie natężeniu przepływu;
 - k) znamionowe ciśnienie zewnętrzne ($\Delta p_{s,\text{ext}}$) w Pa;
 - l) spadek ciśnienia wewnętrznego części pełniących funkcje wentylacyjne ($\Delta p_{s,\text{int}}$) w Pa;
 - m) fakultatywnie: spadek ciśnienia wewnętrznego części niepełniących funkcji wentylacyjnych ($\Delta p_{s,\text{add}}$) w Pa;
 - n) sprawność statyczna wentylatorów wykorzystywanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 327/2011;
 - o) deklarowany maksymalny stopień zewnętrznych przecieków powietrza (w %) przez obudowę systemów wentylacyjnych oraz podany przez producenta maksymalny stopień wewnętrznych przecieków powietrza (w %) w dwukierunkowych systemach wentylacyjnych lub w przypadku przeniesienia (tylko w przypadku regeneracyjnych wymienników ciepła); pomiaru obu wartości oraz obliczeń dokonuje się metodą testu ciśnieniowego lub metodą wykorzystującą gaz znakujący, przy podanym przez producenta ciśnieniu systemu;
 - p) efektywność energetyczna, najlepiej klasa efektywności energetycznej, filtrów (deklarowana kalkulacja rocznego zużycia energii);
 - q) opis mechanizmu wizualnego ostrzeżenia o konieczności wymiany filtra w SWNM przeznaczonych do użytku z filtrami, w tym informacja podkreślająca znaczenie regularnej wymiany filtra dla wydajności i efektywności energetycznej systemu;
 - r) w przypadku SWNM, które mogą być używane w pomieszczeniach mieszkalnych, poziom mocy akustycznej emitowanej przez obudowę (L_{WA}), w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej;
 - s) adres strony internetowej zawierającej instrukcję demontażu, o której mowa w pkt 3.
2. Informacje wymienione w pkt 1 lit. a)–s) podaje się:
 - w dokumentacji technicznej SWNM, oraz
 - na ogólnodostępnych stronach internetowych producentów, ich upoważnionych przedstawicieli lub importerów.
3. Na ogólnodostępnej stronie internetowej producenta muszą zostać udostępnione szczegółowe instrukcje zawierające między innymi wykaz narzędzi koniecznych do ręcznego montażu wstępnego/demontażu silników z magnesami trwałymi, części elektroniki (płytek połączeń drukowanych/płytek obwodów drukowanych i wyświetlaczy > 10 g lub > 10 cm^2), akumulatorów i większych części z tworzyw sztucznych (> 100 g) w celu efektywnego recyklingu materiałów, z wyjątkiem modeli produkowanych w ilości mniejszej niż 5 sztuk rocznie.

ZAŁĄCZNIK VI

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

W celu sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w załącznikach II–V organy państw członkowskich poddają badaniu jeden egzemplarz systemu wentylacyjnego. Jeżeli wartości uzyskane w wyniku pomiaru lub wartości obliczone na podstawie wartości uzyskanych w wyniku pomiaru nie odpowiadają wartościom podanym przez producenta w rozumieniu art. 5, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłek określonych w tabeli 1:

- w przypadku modeli produkowanych w ilości mniejszej niż 5 sztuk rocznie uznaje się, że model nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia,
- w przypadku modeli produkowanych w ilości 5 lub więcej sztuk rocznie organ nadzoru rynku poddaje badaniu trzy inne wybrane losowo egzemplarze systemu.

Jeśli średnia arytmetyczna wartości uzyskanych w wyniku pomiaru parametrów tych egzemplarzy nie spełnia wymogów, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłek podanych w tabeli 1, model i wszystkie inne modele równoważne uznaje się za niezgodne z wymogami określonymi w załącznikach II–V.

Organy państwa członkowskiego przekazują wyniki badań i inne istotne informacje organom pozostałych państw członkowskich oraz Komisji w ciągu miesiąca od daty podjęcia decyzji o braku zgodności modelu.

Organy państw członkowskich stosują metody pomiaru i obliczeń określone w załącznikach VIII i IX, dopuszczając odchylenia wyłącznie w granicach określonych w tabeli 1.

Tabela 1

Parametr	Odchylenia dopuszczalne w procedurze weryfikacji
JPM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać 1,07 maksymalnej wartości deklarowanej.
Sprawność cieplna SWM i SWNM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może być niższa niż 0,93 minimalnej wartości deklarowanej.
JMW _{int}	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać 1,07 maksymalnej wartości deklarowanej.
Sprawność wentylatora JSW przeznaczonych do budynków niemieszkalnych	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może być niższa niż 0,93 minimalnej wartości deklarowanej.
Poziom mocy akustycznej SWM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać maksymalnej wartości deklarowanej o więcej niż 2 dB.
Poziom mocy akustycznej SWNM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać maksymalnej wartości deklarowanej o więcej niż 5 dB.

Zabrania się stosowania przez producenta lub importera odchyłek dopuszczalnych w procedurze weryfikacji przy ustalaniu wartości podawanych w dokumentacji technicznej lub do interpretacji tych wartości w celu osiągnięcia zgodności.

ZAŁĄCZNIK VII

Wartości odniesienia

Systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych:

- a) JZE: – 42 kWh/(m²/rok) w przypadku DSW oraz – 27 kWh/(m²/rok) w przypadku JSW;
- b) odzysk ciepła η_t : 90 % w przypadku DSW.

Systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków niemieszkalnych:

- a) JMW_{int} : 150 W/(m³/s) poniżej wartości granicznej wymaganej na drugim etapie wprowadzania wymogów w odniesieniu do SWNM o natężeniu przepływu ≥ 2 m³/s; 250 W/(m³/s) poniżej wartości granicznej wymaganej na drugim etapie wprowadzania wymogów w odniesieniu do SWNM o natężeniu przepływu < 2 m³/s;
 - b) odzysk ciepła η_{t_swnm} : 85 %, a w przypadku układów odzysku ciepła z medium pośredniczącym: 80 %.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Obliczanie wymaganej wartości jednostkowego zużycia energii

Jednostkowe zużycie energii JZE oblicza się przy użyciu następującego równania:

$$JZE = t_a \cdot p_{ef} \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CRS^x \cdot JPM - t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} - q_{net} \cdot CRS \cdot MISC \cdot (1 - \eta_t)) + Q_{defr}$$

gdzie:

- JZE oznacza jednostkowe zużycie energii na potrzeby wentylacji na m² ogrzewanej powierzchni pomieszczenia mieszkalnego lub budynku [kWh/(m²/rok)],
- t_a oznacza liczbę godzin pracy na rok [h/rok],
- p_{ef} oznacza wskaźnik energii pierwotnej (ang. *primary energy factor*) w odniesieniu do wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej [-],
- q_{net} oznacza stopień zapotrzebowania netto na wentylację w przeliczeniu na m² ogrzewanej powierzchni [m³/h/m²],
- MISC oznacza ogólny skonsolidowany wskaźnik odpowiadający danemu typowi systemu, obejmujący wskaźniki wydajności wentylacji, przecieków powietrza w kanałach i innych rodzajów przenikania powietrza [-],
- CRS oznacza czynnik rodzaju sterowania [-],
- x oznacza wykładnik, który uwzględnia nieliniowość stosunku oszczędności energii cieplnej do oszczędności energii elektrycznej, uzależnionej od właściwości silnika i napędu [-],
- JPM oznacza jednostkowy pobór mocy [kW/(m³/h)],
- t_h oznacza liczbę godzin w sezonie grzewczym [h],
- ΔT_h oznacza średnią wartość różnicy między temperaturą wewnątrz (19 °C) a temperaturą na zewnątrz w sezonie grzewczym, pomniejszoną o wartość korekcyjną 3K celem uwzględnienia zysku ciepła z energii słonecznej i ze źródeł wewnętrznych [K],
- η_h oznacza średnią efektywność energetyczną ogrzewania pomieszczeń [-],
- c_{air} oznacza jednostkową wydajność grzewczą powietrza o stałym ciśnieniu i stałej gęstości [kWh/(m³ K)],
- q_{ref} oznacza referencyjny stopień naturalnej wentylacji w przeliczeniu na m² ogrzewanej powierzchni [(m³/h)/m²],
- η_t oznacza sprawność cieplną układu odzysku ciepła [-],
- Q_{defr} oznacza ilość energii grzewczej zużywanej rocznie do odszraniania m² ogrzewanej powierzchni [kWh/m²/rok], wyznaczaną przy zastosowaniu zmiennoprądowego elektrycznego ogrzewania rezystancyjnego.

$$Q_{defr} = t_{defr} \cdot \Delta T_{defr} \cdot c_{air} \cdot q_{net} \cdot p_{ef},$$

gdzie:

- t_{defr} oznacza okres odszraniania, to jest okres, kiedy temperatura na zewnątrz spada poniżej - 4 °C [h/rok], a
- ΔT_{defr} oznacza średnią wartość różnicy, wyrażonej w K, między temperaturą na zewnątrz i temperaturą - 4 °C w okresie odszraniania.

Q_{defr} odnosi się tylko do systemów dwukierunkowych z przepionowym wymiennikiem ciepła; w przypadku systemów jednokierunkowych lub systemów z regeneracyjnym wymiennikiem ciepła Q_{defr} = 0.

Wartość JPM i η_t wyznacza się, przeprowadzając badania i dokonując stosownych obliczeń.

Pozostałe parametry i ich wartości domyślne podano w tabeli 1.

Tabela 1

Parametry stosowane przy obliczaniu JZE

typologia ogólna						MISC
Systemy kanałowe						1,1
Systemy bezkanałowe						1,21
rodzaj sterowania wentylacją						CRS
Sterowanie ręczne (brak sterowania według zapotrzebowania)						1
Sterowanie czasowe (brak sterowania według zapotrzebowania)						0,95
Centralne sterowanie według zapotrzebowania						0,85
Lokalne sterowanie według zapotrzebowania						0,65
silnik i napęd						wartość x
tryb pracy/spoczynku i jeden bieg						1
dwubiegowy						1,2
wielobiegowy						1,5
bezsstopniowy						2
Klimat	t_h w h	ΔT_h w K	t_{defr} w h	ΔT_{defr} w K	$Q_{defr}^{(*)}$ w kWh/rok/m ²	
Chłodny	6 552	14,5	1 003	5,2	5,82	
Umiarkowany	5 112	9,5	168	2,4	0,45	
Ciepły	4 392	5	—	—	—	
(*) Parametr odszraniania ma zastosowanie jedynie do systemów dwukierunkowych z przeponowym wymiennikiem ciepła, jego wartość oblicza się następująco: $Q_{defr} = t_{defr} * \Delta t_{defr} * c_{air} * q_{net} * p_{ef}$. W przypadku systemów jednokierunkowych lub systemów z regeneracyjnym wymiennikiem ciepła $Q_{defr} = 0$.						
Wartości domyślne						wartość
jednostkowa wydajność grzewcza powietrza, c_{air} w kWh/(m ³ K)						0,000344
zapotrzebowanie netto na wentylację w przeliczeniu na m ² ogrzewanej powierzchni, q_{net} w (m ³ /h)/m ²						1,3
referencyjny stopień wentylacji naturalnej w przeliczeniu na m ² ogrzewanej powierzchni, q_{ref} w (m ³ /h)/m ²						2,2
liczba godzin pracy na rok, t_a w h						8 760
wskaźnik energii pierwotnej w odniesieniu do wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej, p_{ef}						2,5
efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń, η_h						75 %

ZAŁĄCZNIK IX

Pomiary i obliczenia mające zastosowanie do SWNM

Do badań SWNM i stosownych obliczeń stosuje się konfigurację wzorcową produktu.

Badania systemów podwójnego zastosowania przeprowadza się w trybie wentylacji, do trybu tego odnoszą się też obliczenia.

1. SPRAWNOŚCI CIEPLNA UKŁADU ODZYSKU CIEPŁA PRZEZNACZONEGO DO BUDYNKÓW NIEMIESZKALNYCH

Sprawność cieplną układu odzysku ciepła przeznaczonego do budynków niemieszkalnych wyznacza się w następujący sposób:

$$\eta_{t_swmm} = (t_2'' - t_2') / (t_1' - t_2')$$

gdzie:

- η_t oznacza sprawność cieplną UOC [-],
- t_2'' oznacza temperaturę dostarczanego powietrza opuszczającego UOC i wprowadzanego do pomieszczenia [w °C],
- t_2' oznacza temperaturę powietrza na zewnątrz [w °C],
- t_1' oznacza temperaturę wywiewanego powietrza opuszczającego pomieszczenie i wprowadzanego do UOC [w °C].

2. KOREKTY DOTYCZĄCE FILTRA

W przypadku gdy w odróżnieniu od konfiguracji wzorcowej nie zastosowano jednego lub obu odnośnych filtrów, wprowadza się następującą korektę dotyczącą filtra:

Od dnia 1 stycznia 2016 r.:

- F = 0 w przypadku pełnej konfiguracji wzorcowej;
- F = 160, gdy brak jest filtra dokładnego;
- F = 200, gdy brak jest filtra bardzo dokładnego;
- F = 360, gdy brakuje obu filtrów, dokładnego i bardzo dokładnego.

Od dnia 1 stycznia 2018 r.:

- F = 150, gdy brak jest filtra dokładnego;
- F = 190, gdy brak jest filtra bardzo dokładnego;
- F = 340, gdy brakuje obu filtrów, dokładnego i bardzo dokładnego.

„Filtr bardzo dokładny” oznacza filtr, co do którego, według informacji podawanej przez dostawcę filtra, wykazano w opisanych poniżej badaniach i po przeprowadzeniu odnośnych obliczeń, że spełnia on warunki dotyczące skuteczności filtra. Filtry bardzo dokładne bada się przy przepływie powietrza o natężeniu 0,944 m³/s i powierzchni czołowej filtra 592 × 592 mm (rama instalacyjna ma wymiary 610 × 610 mm) (prędkość czołowa wynosi 2,7 m/s). Po właściwym przygotowaniu, kalibracji i sprawdzeniu, czy strumień powietrza jest jednorodny, dokonuje się, przy zastosowaniu czystego filtra, pomiaru początkowej skuteczności filtra i spadku ciśnienia na filtrze. Do filtra kieruje się stopniowo strumień odpowiedniego pyłu aż do osiągnięcia końcowego spadku ciśnienia na filtrze o wartości 450 Pa. Początkowo w generatorze strumienia pyłu umieszcza się ładunek o masie 30 g, po czym następują co najmniej 4 załadunki pyłu w jednakowych odstępach czasu, zanim osiągnięte zostanie ciśnienie końcowe. Stężenie pyłu kierowanego do filtra wynosi 70 mg/m³. Pomiar skuteczności filtra przeprowadza się przy użyciu testowego aerozolu (DEHS, sebacynian dietyloheksylu) o kroplach wielkości od 0,2 do 3 μm, rozpylanego z natężeniem około 0,39 dm³/s (1,4 m³/h); cząstki liczy się 13 razy, kolejno przed i za filtrem przez co najmniej 20 sekund za pomocą optycznego licznika cząstek. Ustala się początkowe wartości skuteczności filtra i spadku ciśnienia na filtrze. Następnie oblicza się średnią skuteczność filtra w danym badaniu dla różnych zakresów wielkości cząstek. Filtr klasyfikuje się jako „filtr bardzo dokładny”, jeśli średnia skuteczność wychwytywania cząstek o wielkości 0,4 μm wynosi ponad 80 %, a minimalna skuteczność więcej niż 35 %. Minimalna skuteczność to najniższy stopień skuteczności spośród skuteczności wyładowczej, skuteczności początkowej i najniższej skuteczności podczas całej procedury kierowania pyłu do filtra w trakcie badania. Badanie skuteczności wyładowczej jest w dużym stopniu identyczne z badaniem średniej skuteczności opisanym powyżej, z tym wyjątkiem, że płaska powierzchnia próbki filtra zostaje pozbawiona ładunku elektrycznego przy użyciu izopropanolu przed rozpoczęciem badania.

„Filtr dokładny” oznacza filtr, który spełnia poniższe warunki dotyczące skuteczności filtra: „filtr dokładny” oznacza filtr powietrza przeznaczony do systemu wentylacyjnego, którego osiągi zbadano i obliczono w taki sam sposób, jak dla filtra bardzo dokładnego, lecz który spełnia następujący warunek: średnia skuteczność wychwytywania cząstek wielkości 0,4 μm wynosi więcej niż 40 %, według informacji podanych przez dostawcę filtra.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1254/2014**z dnia 11 lipca 2014 r.****uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2010/30/UE zobowiązuje Komisję do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie etykietowania produktów związanych z energią. Akty takie wymagane są w przypadku, gdy produkty wykazują znaczący potencjał oszczędności energii oraz znaczne rozbieżności w poziomach wydajności mimo pełnienia równoważnych funkcji, i zakłada się, że żadne inne przepisy unijne ani samoregulacja nie umożliwią osiągnięcia politycznych celów szybciej lub po niższych kosztach niż przyjęcie obowiązkowych wymogów.
- (2) Komisja dokonała oceny technicznych, środowiskowych i ekonomicznych aspektów systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych. Ocena ta wykazała, iż energia zużywana przez systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych stanowi istotną część zapotrzebowania gospodarstw domowych na energię w Unii. Osiągnięto już pewną poprawę efektywności energetycznej tych produktów, oferują one jednak dużo większe możliwości dalszego ograniczenia ich zużycia energii. Wyniki przeprowadzonej oceny potwierdziły również istnienie znacznych różnic w poziomach wydajności, nie zidentyfikowano natomiast środków samoregulacji lub dobrowolnych porozumień, które pozwoliłyby osiągnąć cele polityki.
- (3) Małe systemy wentylacyjne, których pobór mocy elektrycznej jest mniejszy niż 30 W na strumień powietrza, należy wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia. Systemy te zaprojektowane zostały do wielu różnych zastosowań, w większości przypadków włączane są one tylko na krótko i pełnią wyłącznie funkcje pomocnicze, na przykład w łazienkach. Objęcie tych systemów wentylacyjnych zakresem przedmiotowego rozporządzenia zwiększyłoby znacznie obciążenie administracyjne w zakresie nadzoru rynku ze względu na duże wielkości sprzedaży, nie przyczyniłoby się natomiast w sposób znaczący do poprawy potencjału w zakresie oszczędności energii. Biorąc jednak pod uwagę, że pełnią one funkcje podobne do funkcji innych systemów wentylacyjnych, podczas przeglądu niniejszego rozporządzenia należy rozważyć możliwość włączenia ich w jego zakres. Systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków niemieszkalnych (SWNM) należy wyłączyć z zakresu obowiązywania wymogów dotyczących etykietowania, ponieważ wyboru tych produktów dokonują projektanci i architekci, jest on więc w dużej mierze niezależny od użytkowników i zachowań rynkowych. Systemy wentylacyjne zaprojektowane do pracy wyłącznie w sytuacjach awaryjnych lub wyjątkowych, lub też w warunkach zagrożenia, także należy wyłączyć z zakresu rozporządzenia, ponieważ użytkuje się je sporadycznie i przez krótki czas. Urządzenia wielofunkcyjne, których głównym zadaniem jest ogrzewanie lub chłodzenie, oraz okapy nadkuchenne również nie wchodzą w zakres rozporządzenia. Należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące wskazywania poprzez etykietowanie i standardowy zestaw informacji o produkcie jednostkowego zużycia energii przez systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych, aby zmotywować producentów do podnoszenia efektywności energetycznej tych systemów, zachęcić użytkowników do zakupu energooszczędnych produktów i wnieść wkład w funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (4) Poziom mocy akustycznej systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych może stanowić dla konsumentów ważny czynnik przy wyborze takiego systemu, dlatego też na etykiecie powinny być zamieszczone informacje na ten temat.
- (5) Oczekuje się, iż wprowadzenie niniejszego rozporządzenia w połączeniu z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1253/2014 ⁽²⁾ przyniesie zwiększenie łącznych oszczędności o 1 300 PJ (45 %) do poziomu 4 130 PJ w 2025 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1253/2014 z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla systemów wentylacyjnych (zob. s. 8 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Dane umieszczane na etykiecie należy pozyskać przy użyciu niezawodnych, dokładnych i odtwarzalnych procedur uwzględniających najnowsze uznane metody pomiarów i obliczeń, w tym — o ile są dostępne — ujednolicone normy przyjęte przez europejskie organy normalizacyjne zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽¹⁾.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno określać wymogi dotyczące jednolitej formy i treści etykiety, dokumentacji technicznej i karty produktu. Należy również ustanowić wymogi w zakresie informacji, które muszą być udostępniane w ramach wszelkich form sprzedaży na odległość, a także zawarte w reklamach i technicznych materiałach promocyjnych dotyczących systemów wentylacyjnych, ponieważ wzrasta znaczenie informacji udostępnianych użytkownikom końcowym za pośrednictwem internetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi dotyczące etykiet efektywności energetycznej w odniesieniu do systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do następujących systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych:
 - a) jednokierunkowych (wywiewnych lub nawiewnych) o poborze mocy elektrycznej mniejszym niż 30 W;
 - b) przeznaczonych wyłącznie do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, określonych w dyrektywie 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾;
 - c) przeznaczonych wyłącznie do stosowania w sytuacjach awaryjnych, przez krótki czas, spełniających podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych w odniesieniu do bezpieczeństwa pożarowego określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽³⁾;
 - d) przeznaczonych wyłącznie do stosowania w następujących warunkach:
 - (i) gdy temperatura robocza przemieszczanego powietrza przekracza 100 °C;
 - (ii) gdy temperatura otoczenia podczas pracy silnika napędzającego wentylator, znajdującego się poza strumieniem powietrza, przekracza 65 °C;
 - (iii) gdy temperatura przemieszczanego powietrza lub temperatura otoczenia podczas pracy silnika znajdującego się poza strumieniem powietrza są niższe niż – 40 °C;
 - (iv) jeżeli napięcie zasilania przekracza 1 000 V w przypadku zasilania prądem przemiennym lub 1 500 V w przypadku zasilania prądem stałym;
 - (v) w warunkach narażenia na czynniki toksyczne, łatwopalne lub o silnym działaniu korozyjnym lub w warunkach narażenia na substancje ściernie;
 - e) wyposażonych w wymiennik ciepła lub pompę ciepłą służące odzyskiwaniu ciepła lub umożliwiające przenoszenie lub odzyskiwanie ciepła dodatkowo do działania układu odzysku ciepła, z wyjątkiem przenoszenia ciepła w celu ochrony przez zamrażaniem lub odmrażaniem;
 - f) sklasyfikowanych jako okapy nadkuchenne objęte zakresem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 65/2014 ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „system wentylacyjny (SW)” oznacza urządzenie o napędzie elektrycznym, wyposażone w przynajmniej jeden wirnik, jeden silnik i obudowę, przeznaczone do wymiany, w budynku lub w części budynku, powietrza zużytego na świeże powietrze z zewnątrz;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EEG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 65/2014 z dnia 1 października 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych (Dz.U. L 29 z 31.1.2014, s. 1).

- 2) „system wentylacyjny przeznaczony do budynków mieszkalnych (SWM)” oznacza system wentylacyjny o następujących cechach:
 - a) maksymalna wartość natężenia przepływu nie przekracza 250 m³/h;
 - b) maksymalna wartość natężenia przepływu mieści się w przedziale od 250 do 1 000 m³/h, a zgodnie z informacjami podanymi przez producenta urządzenie to przeznaczone jest do pełnienia funkcji wentylacji wyłącznie w budynkach mieszkalnych;
- 3) „maksymalna wartość natężenia przepływu” oznacza deklarowaną maksymalną wartość objętościowego natężenia przepływu powietrza w danym systemie wentylacyjnym, jaką można osiągnąć przy użyciu zintegrowanych albo oddzielnych, lecz dostarczanych wraz z systemem, sterowników, w standardowych warunkach powietrza (temperatura 20 °C i ciśnieniu 101 325 Pa), jeśli system został zainstalowany w całości (na przykład wraz z czystymi filtrami) i zgodnie z instrukcjami producenta; w przypadku kanałowych SWM maksymalne natężenie przepływu mierzone jest w odniesieniu do przepływu powietrza przy różnicy ciśnienia statycznego na zewnątrz wynoszącej 100 Pa, a w przypadku bezkanałowych SWM w odniesieniu do przepływu powietrza przy najniższej osiągalnej całkowitej różnicy ciśnienia o jednej z następujących wartości: 10 (wartość minimalna), 20, 50, 100, 150, 200, 250 Pa, w zależności od tego, która wartość jest równa zmierzonej wartości różnicy ciśnienia lub tuż poniżej tej wartości);
- 4) „jednokierunkowy system wentylacyjny (JSW)” oznacza system wentylacyjny wymuszający przepływ powietrza tylko w jednym kierunku, albo na zewnątrz (wywiew), albo do wnętrza pomieszczenia (nawiew); w systemie tym wymuszony mechanicznie przepływ powietrza jest równoważony jego naturalnym dopływem lub odpływem;
- 5) „dwukierunkowy (nawiewno–wyciągowy) system wentylacyjny (DSW)” oznacza system wentylacyjny wymuszający przepływ powietrza między wnętrzem budynku a obszarem na zewnątrz, wyposażony zarówno w wentylatory wywiewne, jak i nawiewne;
- 6) „równoważny model systemu wentylacyjnego” oznacza system wentylacyjny o takich samych parametrach technicznych, określonych w stosownych wymogach dotyczących informacji o produkcie, wprowadzony do obrotu przez tego samego producenta, upoważnionego przedstawiciela lub importera, ale jako inny model systemu wentylacyjnego.

Dodatkowe definicje na potrzeby załączników II–IX zamieszczono w załączniku I.

Artykuł 3

Obowiązki dostawców

1. Dostawcy wprowadzający do obrotu systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych zapewniają z dniem 1 stycznia 2016 r. zgodność tych systemów z następującymi wymaganiami:
 - a) do każdego systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych dołączona jest drukowana etykieta, której format i treść są zgodne z przepisami załącznika III; etykieta musi być dołączona przynajmniej do opakowania systemu. Wraz z każdym modelem systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych udostępnia się dystrybutorom elektroniczną etykietę, której format i treść zgodne są z przepisami załącznika III;
 - b) udostępnia się kartę produktu zgodną z przepisami załącznika IV. Karta ta musi być dołączona przynajmniej do opakowania systemu. Wraz z każdym modelem systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych udostępnia się dystrybutorom oraz na ogólnie dostępnych stronach internetowych elektroniczną kartę produktu zgodną z przepisami załącznika IV;
 - c) dokumentację techniczną określoną w załączniku V udostępnia się na żądanie organom państw członkowskich oraz Komisji;
 - d) udostępnia się instrukcje użytkowania;
 - e) w każdej reklamie określonego modelu systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych, która zawiera informacje dotyczące zużycia energii lub ceny, podaje się klasę zużycia energii tego modelu;
 - f) we wszelkich technicznych materiałach promocyjnych dotyczących konkretnego modelu systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych, które opisują jego szczegółowe parametry techniczne, podaje się klasę zużycia energii tego modelu.
2. Od dnia 1 stycznia 2016 r. wprowadzane do obrotu systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych opatruje się etykietą, w przypadku jednokierunkowych systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych zgodnie ze wzorem zawartym w załączniku III pkt 1, natomiast w przypadku dwukierunkowych systemów wentylacyjnych zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III pkt 2.

Artykuł 4

Obowiązki dystrybutorów

Dystrybutorzy zapewniają zgodność z następującymi wymogami:

- a) każdy system wentylacyjny przeznaczony do budynków mieszkalnych oferowany w punkcie sprzedaży opatrzony jest etykietą dołączoną przez dostawców zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), umieszczoną na zewnętrznej przedniej lub górnej powierzchni urządzenia, w taki sposób, aby etykieta ta była wyraźnie widoczna;
- b) systemy wentylacyjne przeznaczone do budynków mieszkalnych oferowane na sprzedaż, do wypożyczenia lub w sprzedaży ratalnej użytkownikowi końcowemu w taki sposób, że nie ma on możliwości obejścia oferowanego produktu, wprowadza się do obrotu wraz z informacjami dostarczonymi przez dostawców zgodnie z załącznikiem VI, natomiast jeśli system oferowany jest przez internet, stosuje się przepisy załącznika VII;
- c) w każdej reklamie określonego modelu systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych, która zawiera informacje dotyczące zużycia energii lub ceny, umieszcza się odniesienie do konkretnej klasy zużycia energii tego systemu;
- d) we wszelkich technicznych materiałach promocyjnych dotyczących określonego modelu, które opisują szczegółowe parametry techniczne systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych, podaje się klasę zużycia energii tego modelu oraz instrukcje użytkownika dostarczone przez dostawcę.

Artykuł 5

Metody pomiaru

Na potrzeby informacji, które należy dostarczyć zgodnie z art. 3 i 4, klasę zużycia energii danego systemu ustala się zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku II. Jednostkowe zużycie energii, roczne zużycie energii elektrycznej, roczne oszczędności w ogrzewaniu, maksymalne natężenie przepływu i poziom mocy akustycznej wyznacza się zgodnie z metodami pomiarów i obliczeń określonymi w załączniku VIII, z uwzględnieniem najnowszych uznanych metod pomiarów i obliczeń.

Artykuł 6

Procedura weryfikacji na potrzeby nadzoru rynku

Do oceny zgodności systemu wentylacyjnego państwa członkowskie stosują procedurę określoną w załączniku IX.

Artykuł 7

Przegląd

W terminie do dnia 1 stycznia 2020 r. Komisja dokonuje przeglądu rozporządzenia w celu uwzględnienia postępu technicznego i przedstawia wyniki tego przeglądu forum konsultacyjnemu.

W ramach takiego przeglądu należy dokonać zwłaszcza oceny możliwości włączenia innych systemów wentylacyjnych, w szczególności systemów przeznaczonych do budynków niemieszkalnych, systemów o całkowitym poborze energii elektrycznej mniejszym niż 30 W, a także oceny metod obliczania jednostkowego zużycia energii i klas zużycia energii jednokierunkowych i dwukierunkowych systemów wentylacyjnych ze sterowaniem według zapotrzebowania.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Definicje mające zastosowanie do załączników II do IX

- 1) „Jednostkowe zużycie energii (JZE)” (wyrażone w kWh/(m²/rok)) oznacza współczynnik wyrażający wartość energii zużytej do celów wentylacji na metr kwadratowy ogrzewanej powierzchni mieszkania lub budynku, obliczony w przypadku SWM w sposób określony z załącznika VIII;
- 2) „poziom mocy akustycznej (L_{WA})” oznacza poziom emitowanej poza obudowę mocy akustycznej, skorygowany krzywą korekcyjną A, wyrażony w decybelach (dB) w odniesieniu do mocy akustycznej jednego pikowata (1pW) emitowanej przez powietrze w strumieniu odniesienia;
- 3) „napęd wielobiegowy” oznacza silnik wentylatora, który może pracować z co najmniej trzema różnymi stałymi prędkościami oraz z prędkością zerową (tryb spoczynku);
- 4) „układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej (ang. *variable speed drive*, VSD)” oznacza elektroniczny przekształtnik zasilania, zintegrowany lub działający w ramach jednego układu z silnikiem i wentylatorem, lub też dostarczany wraz z nimi jako oddzielny element, dostosowujący w sposób ciągły energię elektryczną doprowadzaną do silnika, regulując w ten sposób natężenie przepływu;
- 5) „układ odzysku ciepła (UOC)” oznacza część dwukierunkowego systemu wentylacyjnego wyposażoną w wymiennik ciepła przeznaczony do przekazywania ciepła z (zanieczyszczonego) powietrza wywiewanego do (świeżego) powietrza nawiewanego;
- 6) „sprawność cieplna UOC przeznaczanego do budynku mieszkalnego (η_c)” oznacza stosunek wzrostu temperatury powietrza nawiewanego do spadku temperatury powietrza wywiewanego, przy czym obie te wartości ustala się w odniesieniu do temperatury na zewnątrz, mierzonej przy suchym UOC i w standardowych warunkach powietrza, przy zrównoważonym przepływie masy o natężeniu o wartości odniesienia, różnicy między temperaturą wewnątrz i na zewnątrz wynoszącej 13 K, bez korekcji uwzględniającej dodatkowe ciepło wytwarzane przez silniki wentylatora;
- 7) „stopień wewnętrznych przecieków powietrza” oznacza część powietrza usuwanego obecną w powietrzu nawiewanym w systemach wentylacyjnych z UOC, pojawiającą się tam w wyniku przecieków między strumieniami powietrza usuwanego i nawiewanego wewnątrz obudowy; stopień ten określa się przy objętościowym przepływie powietrza o wartości odniesienia mierzonym w kanałach wentylacyjnych podczas pracy systemu; pomiaru dokonuje się przy ciśnieniu 100 Pa;
- 8) „przeniesienie” oznacza ilość powietrza wywiewanego, które jest zawracane i wprowadzane do powietrza nawiewanego na potrzeby regeneracyjnego wymiennika ciepła, wyrażoną w procentach w odniesieniu do przepływu o wartości odniesienia;
- 9) „stopień zewnętrznych przecieków powietrza” oznacza część powietrza w objętościowym przepływie o wartości odniesienia, która wydostaje się z obudowy systemu, gdy poddaje się go testowi ciśnieniowemu; test należy przeprowadzić przy ciśnieniu 250 Pa zarówno dla podciśnienia, jak i nadciśnienia;
- 10) „mieszanie” oznacza bezpośrednie ponowne wprowadzanie do obiegu lub krótki obieg strumieni powietrza między króćcem wylotowym i króćcem ssawnym na zakończeniach systemu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynku, tak że strumienie te nie przyczyniają się do skutecznej wentylacji pomieszczeń w budynku, gdy system pracuje w warunkach objętościowego natężenia przepływu powietrza o wartości odniesienia;
- 11) „stopień mieszania” oznacza część strumienia powietrza usuwanego, stanowiącą część całkowitej objętości przepływu odniesienia, która jest ponownie wprowadzana do obiegu między króćcem wylotowym i króćcem ssawnym na zakończeniach systemu zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynku, tak że powietrze to nie przyczynia się do skutecznej wentylacji pomieszczeń w budynku, gdy system pracuje w warunkach objętościowego przepływu powietrza (mierzonego w odległości 1 m od znajdującego się wewnątrz budynku wylotu kanału powietrza nawiewanego) o wartości odniesienia pomniejszonej o stopień wewnętrznych przecieków powietrza;
- 12) „efektywna moc wejściowa” (wyrażona w W) oznacza pobór mocy przy natężeniu przepływu o wartości odniesienia i odpowiadającej mu całkowitej zewnętrznej różnicy ciśnień; obejmuje ona zapotrzebowanie na energię elektryczną wentylatorów, sterowników (w tym pilotów zdalnego sterowania) i pompy cieplnej (jeśli jest ona integralną częścią systemu);
- 13) „jednostkowy pobór mocy (JPM)” (wyrażony w W/(m³/h)) oznacza stosunek efektywnej mocy wejściowej (w W) do wartości odniesienia natężenia przepływu (w m³/h);
- 14) „wykres natężenia przepływu/ciśnienia” oznacza zbiór krzywych ilustrujących natężenie przepływu (oś pozioma) i różnicę ciśnień w jednokierunkowym SWM lub po stronie doprowadzania powietrza w dwukierunkowym SWM, przy czym każda krzywa odpowiada jednej prędkości wentylatora przy co najmniej ośmiu punktach testowych rozmieszczonych w równych odstępach; liczba krzywych uzależniona jest od liczby biegów napędu wentylatora (jeden, dwa lub trzy) lub, w przypadku wentylatora z układem regulacji bezstopniowej, obejmuje co najmniej krzywą minimalną, maksymalną i wyznaczoną w odniesieniu do nich krzywą pośrednią ilustrującą wartości zbliżone do wartości objętości strumienia odniesienia i różnicy ciśnień stosowanych w badaniach JPM;

- 15) „natężenie przepływu strumienia odniesienia” (wyrażone w m^3/s) to odczytywana na osi poziomej wartość punktu na krzywej w wykresie przepływu/ciśnienia, który znajduje się w punkcie lub najbliższym punkcie odniesienia przy co najmniej 70 % maksymalnego natężenia przepływu i ciśnieniu 50 Pa w przypadku systemów kanałowych, natomiast w przypadku systemów bezkanałowych przy ciśnieniu minimalnym. W przypadku dwukierunkowych systemów wentylacyjnych wartość odniesienia objętościowego natężenia przepływu powietrza odnosi się do natężenia u wylotu kanału doprowadzającego powietrze;
- 16) „czynnik rodzaju sterowania (CRS)” oznacza współczynnik korekcyjny stosowany przy obliczaniu JZE uzależniony od rodzaju sterowania, jakie zostało zastosowane w danym systemie wentylacyjnym zgodnie z opisem w załączniku VIII tabela 1;
- 17) „parametr sterowania” oznacza wymierny parametr lub zbiór wymiernych parametrów, co do których zakłada się, iż stanowią dobry wskaźnik zapotrzebowania na wentylację; są to na przykład: poziom wilgotności względnej (ang. *relative humidity, RH*), poziom dwutlenku węgla (CO_2), poziom lotnych związków organicznych (LZO) lub innych gazów, wykrywanie obecności lub ruchu na podstawie promieniowania cieplnego ciała lub odbicia fal ultradźwiękowych, lub też sygnały elektryczne wysyłane wskutek włączenia/wyłączenia przez człowieka światła lub urządzeń;
- 18) „sterowanie ręczne” oznacza każdy rodzaj sterowania, w którym nie stosuje się sterowania według zapotrzebowania;
- 19) „sterowanie według zapotrzebowania” oznacza regulację za pomocą urządzenia (lub zestawu urządzeń), zintegrowanego lub dostarczanego oddzielnie, które mierzy określony parametr sterowania i wykorzystuje wyniki pomiaru do automatycznego regulowania natężenia przepływu w systemie lub natężeń przepływu w kanałach powietrza;
- 20) „sterowanie czasowe” oznacza przystosowany do obsługi przez człowieka interfejs z zegarem (sterowanie w zależności od pory dnia), pozwalający na regulację prędkości wentylatora/natężenia przepływu w systemie wentylacyjnym, przynajmniej z możliwością ręcznego zaprogramowania natężenia przepływu na każdy dzień tygodnia z co najmniej dwoma okresami obniżonej aktywności, to jest okresami ze zredukowanym lub zerowym natężeniem przepływu;
- 21) „wentylacja sterowana według zapotrzebowania (WSZ)” oznacza system wentylacyjny, w którym zastosowano sterowanie według zapotrzebowania;
- 22) „system kanałowy” oznacza system wentylacyjny przeznaczony do wentylacji jednego lub większej liczby pomieszczeń lub też przestrzeni zamkniętej w budynku poprzez wykorzystanie kanałów wentylacyjnych, w których przewidziane jest zamontowanie instalacji wewnątrzkanałowej;
- 23) „system bezkanałowy” oznacza system wentylacyjny, w którym nie wykorzystuje się instalacji wewnątrzkanałowej, stosowany w pojedynczym pomieszczeniu, przeznaczony do wentylacji pojedynczego pomieszczenia lub przestrzeni zamkniętej w budynku;
- 24) „centralne sterowanie według zapotrzebowania” oznacza sterowanie w zależności od zapotrzebowania stosowane w kanałowym systemie wentylacyjnym, polegające na centralnej ciągłej regulacji prędkości wentylatora i natężenia przepływu opartej na wskazaniach przynajmniej jednego czujnika, w całym lokalu mieszkalnym lub jego części;
- 25) „lokalne sterowanie według zapotrzebowania” oznacza sterowanie w systemie wentylacyjnym uzależnione od zapotrzebowania, polegające na ciągłej regulacji prędkości wentylatora i natężenia przepływu opartej na wskazaniach więcej niż jednego czujnika w przypadku kanałowych systemów wentylacyjnych lub pojedynczego czujnika w przypadku systemów bezkanałowych;
- 26) „ciśnienie statyczne (p_s)” oznacza ciśnienie całkowite pomniejszone o ciśnienie dynamiczne wentylatora;
- 27) „ciśnienie całkowite (p_t)” oznacza różnicę między ciśnieniem spiętrzenia na wylocie i wlocie wentylatora;
- 28) „ciśnienie spiętrzenia” oznacza ciśnienie, które powstałoby w punkcie, w którym przepływ gazu uległby zatrzymaniu w wyniku przemiany izentropowej;
- 29) „ciśnienie dynamiczne” oznacza ciśnienie wyznaczone z masowego natężenia przepływu, średniej gęstości gazu na wylocie i powierzchni wylotu systemu wentylacyjnego;
- 30) „przeponowy wymiennik ciepła” oznacza wymiennik ciepła przeznaczony do przenoszenia energii cieplnej z jednego strumienia powietrza do drugiego bez wykorzystania części ruchomych; przykładami są: płytowy lub rurowy wymiennik ciepła z przepływem równoległym, krzyżowym lub przeciwnieprądowym albo połączeniem takich przepływów, bądź też płytowy lub rurowy wymiennik ciepła z dyfuzją pary;
- 31) „regeneracyjny wymiennik ciepła” oznacza obrotowy wymiennik ciepła składający się z wirnika służącego przenoszeniu energii cieplnej z jednego strumienia powietrza do drugiego, mechanizmu napędowego, obudowy lub ramy oraz uszczelnień redukujących obejście odzysku ciepła i przecieki między strumieniami powietrza, zawierający również materiał pozwalający na przekazywanie ciepła utajonego; wymienniki takie odznaczają się różnym stopniem odzysku wilgoci w zależności od użytego materiału;

- 32) „podatność przepływu powietrza na zmiany ciśnienia” w bezkanałowych SWM oznacza stosunek maksymalnego odchylenia od maksymalnego natężenia przepływu w SWM przy różnicy zewnętrznego ciśnienia całkowitego wynoszącej + 20 Pa do takiego odchylenia przy różnicy zewnętrznego ciśnienia całkowitego wynoszącej – 20 Pa;
- 33) „szczelność pomieszczenia” w bezkanałowych SWM oznacza natężenie przepływu powietrza (wyrażone w m³/h) między pomieszczeniem wewnątrz i obszarem na zewnątrz budynku w czasie, gdy wentylator jest wyłączony/wentylatory są wyłączone.

ZAŁĄCZNIK II

Klasy jednostkowego zużycia energii

Klasy jednostkowego zużycia energii (JZE) systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych, obliczone w oparciu o warunki klimatu umiarkowanego:

Tabela 1

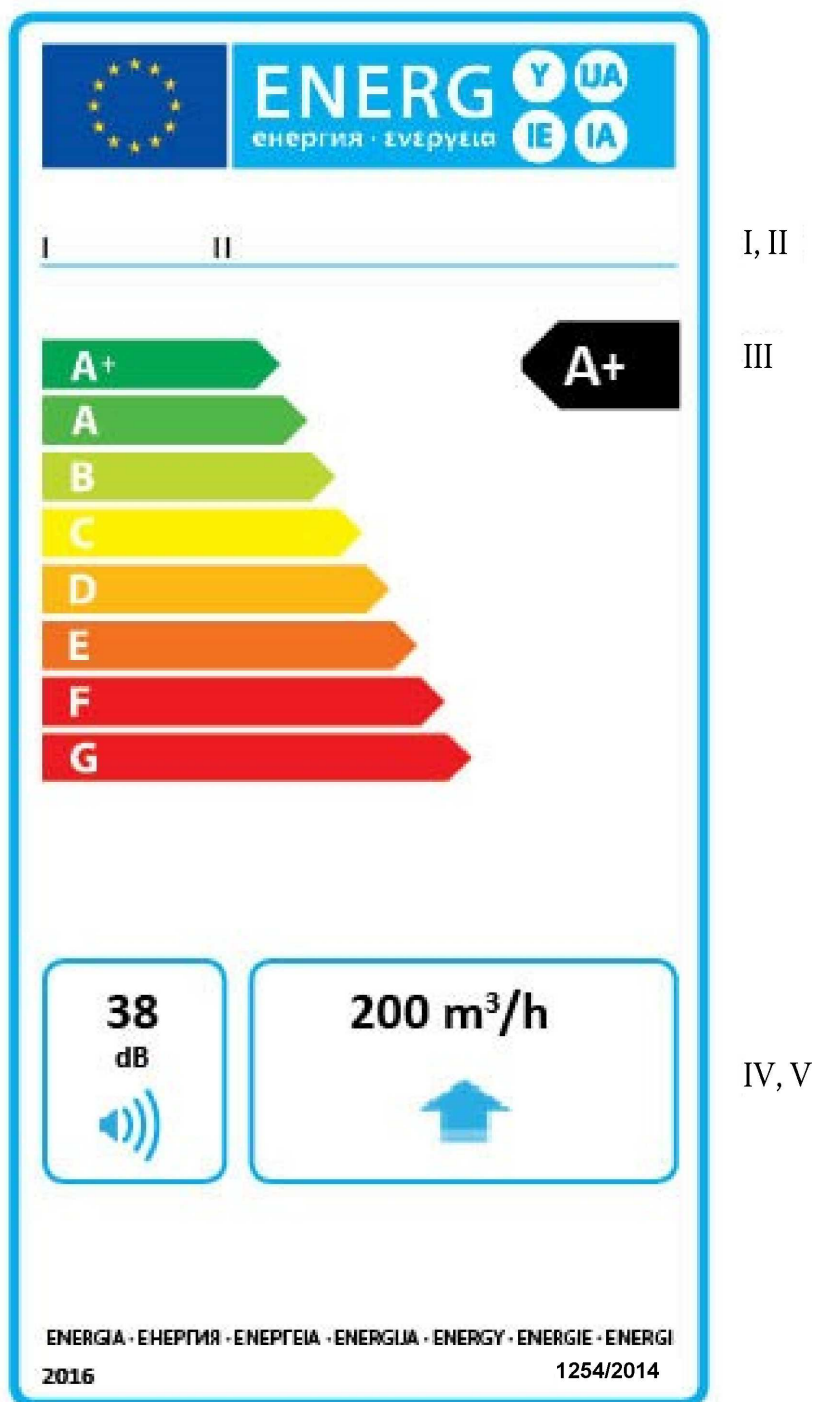
Klasyfikacja od dnia 1 stycznia 2016 r.

Klasa JZE	JZE w kWh/rok/m ²
A+ (najwyższa efektywność)	$JZE < - 42$
A	$- 42 \leq JZE < - 34$
B	$- 34 \leq JZE < - 26$
C	$- 26 \leq JZE < - 23$
D	$- 23 \leq JZE < - 20$
E	$- 20 \leq JZE < - 10$
F	$- 10 \leq JZE < 0$
G (najniższa efektywność)	$0 \leq JZE$

ZAŁĄCZNIK III

Etykieta

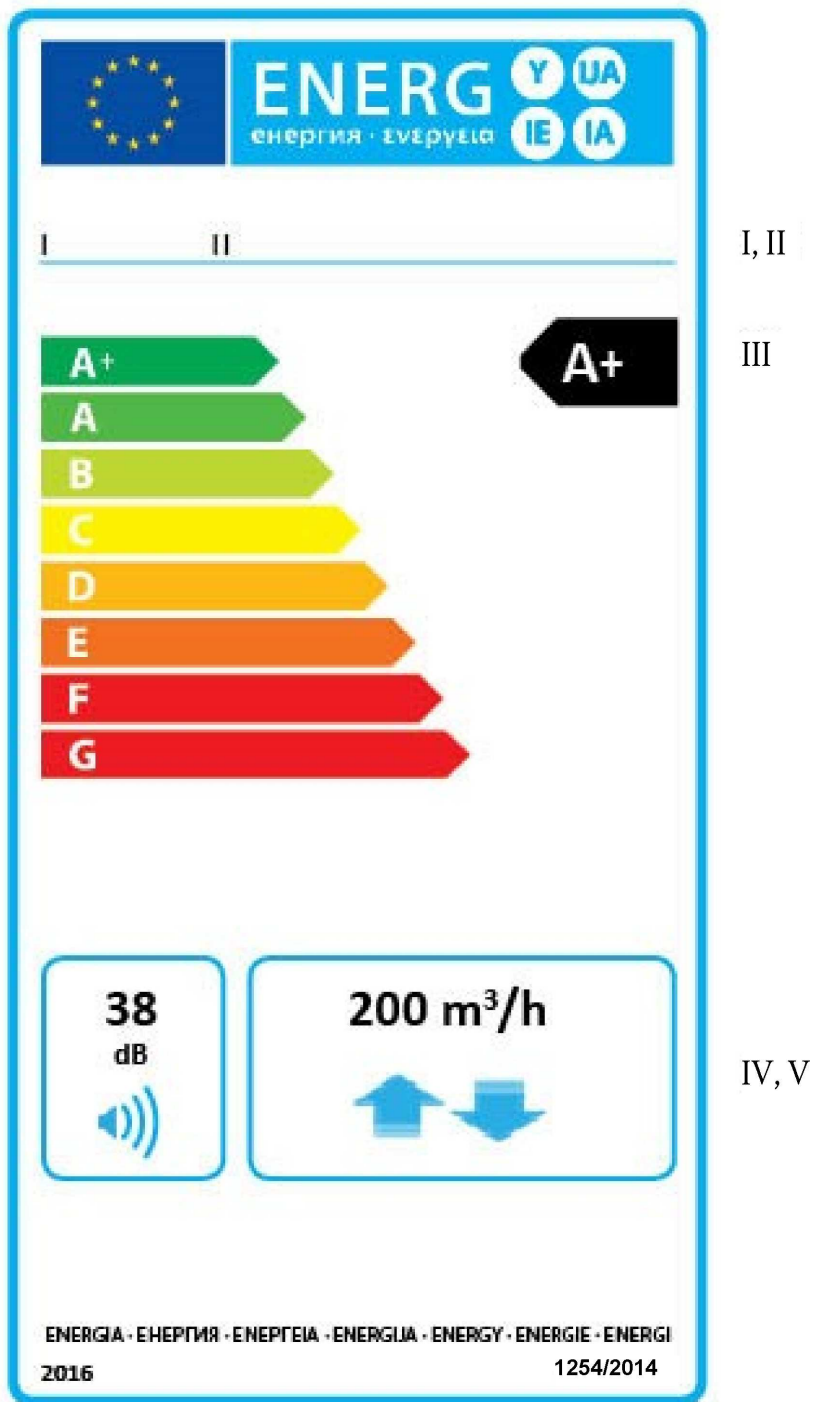
1. Etykieta JSW wprowadzanych do obrotu po dniu 1 stycznia 2016 r.:

Etykieta musi zawierać następujące informacje:

- I. nazwa dostawcy lub jego znak towarowy;
- II. identyfikator modelu dostawcy;
- III. efektywność energetyczna; wierzchołek strzałki zawierającej literę określającą klasę efektywności energetycznej urządzenia umieszczony jest na tej samej wysokości co wierzchołek strzałki odpowiedniej klasy efektywności energetycznej. Efektywność energetyczną podano dla klimatu umiarkowanego;

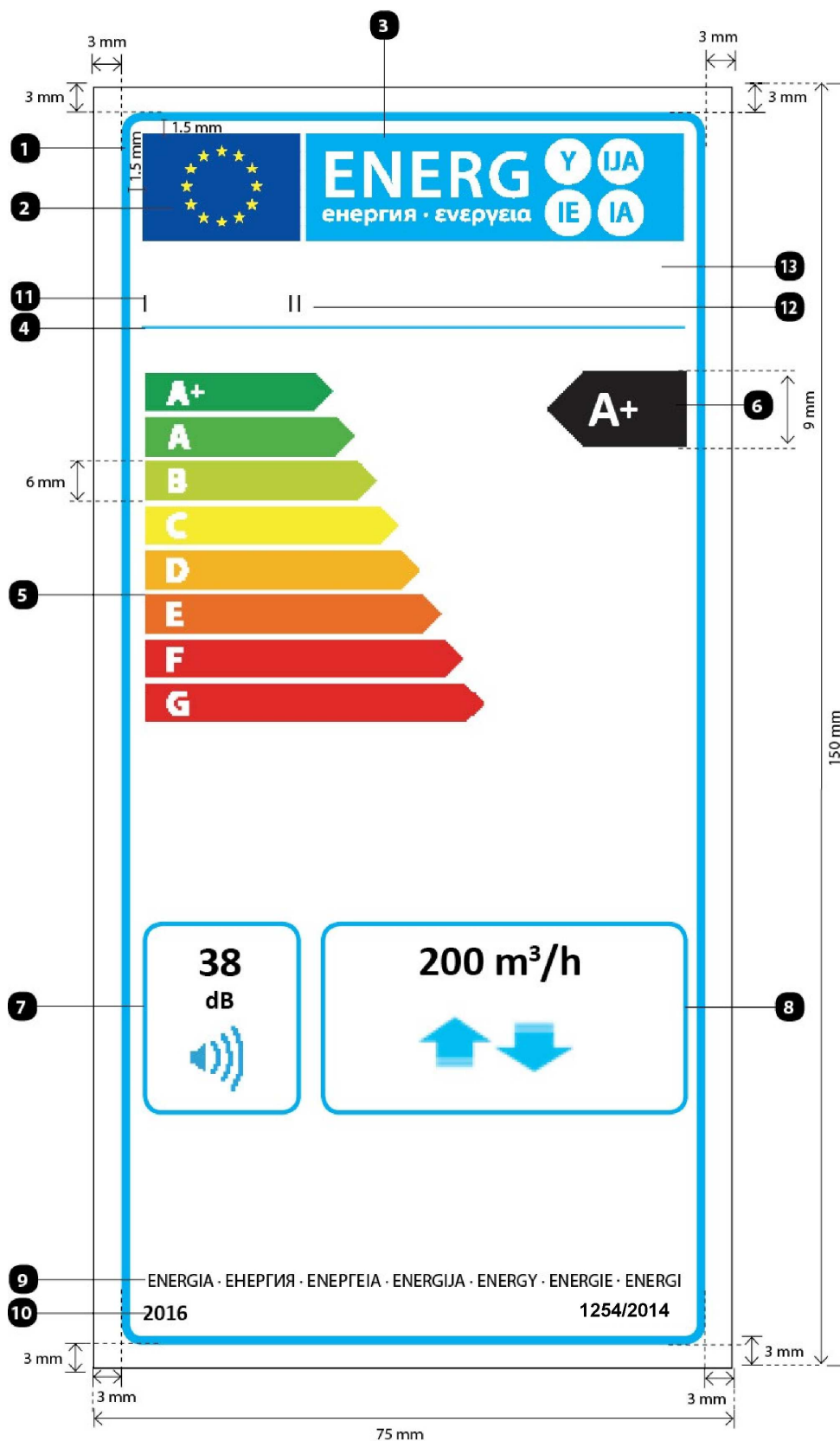
- IV. poziom mocy akustycznej (L_{WA}) w dB, w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej;
- V. maksymalne natężenie przepływu w m^3/h w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej, wraz ze strzałką w jednym kierunku oznaczającą JSW.
2. Etykieta DSW wprowadzanych do obrotu po dniu 1 stycznia 2016 r.:

Etykieta musi zawierać następujące informacje:

- I. nazwa dostawcy lub jego znak towarowy;
- II. identyfikator modelu dostawcy;
- III. efektywność energetyczna; wierzchołek strzałki zawierającej literę określającą klasę efektywności energetycznej urządzenia umieszczony jest na tej samej wysokości co wierzchołek strzałki odpowiedniej klasy efektywności energetycznej. Efektywność energetyczna wskazana jest dla klimatu umiarkowanego;

- IV. poziom mocy akustycznej (L_{WA}) w dB, w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej;
- V. maksymalne natężenie przepływu w m^3/h w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej, wraz z dwoma strzałkami w przeciwnych kierunkach oznaczającymi DSW.
3. Wzór określonych w pkt 1–2 etykiet systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych ma następującą postać:

przy czym:

etykieta musi mieć co najmniej 75 mm szerokości i 150 mm wysokości. Jeżeli etykieta jest drukowana w większym formacie, wymiary jej elementów muszą pozostać proporcjonalne do wymiarów podanych powyżej;

tło etykiety jest białe;

kolory definiuje się jako kolory CMYK (cyjan, magenta, żółty i czarny) zgodnie z poniższym przykładem: 00-70-X-00: 0 % cyjanu, 70 % magenty, 100 % żółtego, 0 % czarnego;

etykieta musi spełniać wszystkie poniższe wymogi (oznaczenia liczbowe odnoszą się do rysunku powyżej):

❶ **Linia obramowania etykiety UE:** 3,5 pkt — kolor: 100 % cyjanu — promień krzywizny narożnika: 2,5 mm.

❷ **Logo UE:** kolory: X-80-00-00 i 00-00-X-00.

❸ **Logo energii:** kolor: X-00-00-00.

Piktogram zgodny z rysunkiem: logo UE + logo energii: szerokość: 62 mm, wysokość: 12 mm.

❹ **Pasek pod logo:** 1 pkt — kolor: 100 % cyjanu — długość: 62 mm.

❺ **Skala A+–G:**

— strzałka: wysokość: 6 mm, przerwa: 1 mm — kolory:

— najwyższa klasa: X-00-X-00

— druga klasa: 70-00-X-00,

— trzecia klasa: 30-00-X-00,

— czwarta klasa: 00-00-X-00,

— piąta klasa: 00-30-X-00,

— szósta klasa: 00-70-X-00,

— siódma klasa: 00-X-X-00,

— ostatnia klasa: 00-X-X-00.

— Tekst: czcionka Calibri pogrubiona 13 pkt, wielkie litery, kolor biały.

❻ **Klasa jednostkowego zużycia energii:**

— strzałka: szerokość: 17 mm, wysokość: 9 mm, kolor: 100 % czarnego,

— tekst: czcionka Calibri pogrubiona 18,5 pkt, wielkie litery, kolor biały; symbole „+”: czcionka Calibri pogrubiona 11 pkt, kolor biały, wyrównane w jednym wierszu.

❼ **Poziom mocy akustycznej, w dB:**

— obramowanie: 1,5 pkt — kolor: 100 % cyjanu — promień krzywizny narożnika: 2,5 mm,

— wartość: czcionka Calibri pogrubiona 16 pkt, 100 % czarnego,

— „dB”: czcionka Calibri zwykła 10 pkt, 100 % czarnego.

❽ **Maksymalna wartość natężenia przepływu, w m³/h:**

— obramowanie: 1,5 pkt — kolor: 100 % cyjanu — promień krzywizny narożnika: 2,5 mm,

— wartość: czcionka Calibri pogrubiona 16 pkt, 100 % czarnego,

— „m³/h”: czcionka Calibri pogrubiona 16 pkt, 100 % czarnego,

— jedna lub dwie strzałki,

— każda o szerokości: 10 mm i wysokości: 10 mm.

— kolor: 100 % cyjanu.

- 9 **Energia:**
— tekst: czcionka Calibri zwykła 6 pkt, wielkie litery, kolor czarny.
- 10 **Okres odniesienia:**
— tekst: czcionka Calibri pogrubiona 8 pkt.
- 11 **Nazwa dostawcy lub znak towarowy**
- 12 **Oznaczenie modelu dostawcy**
- 13 Nazwa dostawcy lub znak towarowy oraz oznaczenie modelu muszą mieścić się na powierzchni o wymiarach 62 × 10 mm.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Karta produktu

Informacje w karcie produktu systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. b), podaje się w poniższej kolejności oraz zawiera w broszurze dotyczącej produktu lub innych materiałach dostarczanych wraz z produktem:

- a) nazwa dostawcy lub znak towarowy;
- b) nadany przez dostawcę identyfikator modelu, to jest kod, zazwyczaj alfanumeryczny, odróżniający określony model systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych od innych modeli o takim samym znaku towarowym lub z taką samą nazwą dostawcy;
- c) jednostkowe zużycie energii (JZE), w kWh/m²/rok, podane dla każdej stosownej strefy klimatycznej i klasy JZE;
- d) deklarowany typ zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia (system jednokierunkowy lub dwukierunkowy);
- e) rodzaj napędu zainstalowany lub przewidziany do instalacji (napęd wielobiegowy lub układ bezstopniowej regulacji prędkości obrotowej wentylatora);
- f) rodzaj układu odzysku ciepła (przeponowy, regeneracyjny, brak);
- g) sprawność cieplna odzysku ciepła (w % lub „nie dotyczy” w przypadku, gdy produkt nie jest wyposażony w układ odzysku ciepła);
- h) maksymalna wartość natężenia przepływu, w m³/h;
- i) pobór mocy napędu wentylatora, w tym wszystkich układów sterowania silnika, przy maksymalnym natężeniu przepływu (W);
- j) poziom mocy akustycznej (L_{WA}), w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej;
- k) wartość odniesienia natężenia przepływu w m³/s;
- l) wartość odniesienia różnicy ciśnienia, w Pa;
- m) JPM w W/(m³/h);
- n) czynnik rodzaju sterowania i typ sterowania zgodnie z odpowiednimi definicjami i klasyfikacją w załączniku VIII tabela 1;
- o) deklarowane współczynniki maksymalnych wewnętrznych i zewnętrznych przecieków powietrza (w %) w przypadku dwukierunkowych systemów wentylacyjnych lub stopień przeniesienia (tylko w przypadku regeneracyjnych wymienników ciepła) oraz współczynniki zewnętrznych przecieków powietrza (w %) w przypadku kanałowych jednokierunkowych systemów wentylacyjnych;
- p) stopień mieszania bezkanałowych dwukierunkowych systemów wentylacyjnych, w których nie przewidziano instalacji wewnątrzkanałowej po stronie nawiewu lub wywiewu powietrza;
- q) umiejscowienie i opis mechanizmu wizualnego ostrzeżenia o konieczności wymiany filtra w przypadku SWM przeznaczonych do użytku z filtrami, w tym informacja podkreślająca znaczenie regularnej wymiany filtra dla wydajności i efektywności energetycznej systemu;
- r) w przypadku jednokierunkowych systemów wentylacyjnych instrukcja instalowania w elewacji budynku kratek wlotu/wylotu z regulacją, umożliwiającą naturalne dostarczanie/usuwanie powietrza;
- s) adres strony internetowej zawierającej instrukcje montażu wstępnego/demontażu;
- t) wyłącznie w przypadku systemów bezkanałowych: podatność przepływu powietrza na zmiany ciśnienia przy ciśnieniu + 20 Pa i – 20 Pa;
- u) wyłącznie w przypadku systemów bezkanałowych: szczelność między wnętrzem i obszarem na zewnątrz budynku w m³/h;
- v) roczne zużycie energii elektrycznej (RZE), w kWh/rok;
- w) roczne oszczędności w ogrzewaniu (ROO), w kWh energii pierwotnej na rok, dla każdego typu klimatu (umiarkowanego, ciepłego, chłodnego).

ZAŁĄCZNIK V

Dokumentacja techniczna

Dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), musi zawierać przynajmniej:

- a) nazwę i adres dostawcy;
- b) nadany przez dostawcę identyfikator modelu, to jest kod, zazwyczaj alfanumeryczny, odróżniający określony model systemu wentylacyjnego przeznaczonego do budynków mieszkalnych od innych modeli o takim samym znaku towarowym lub z taką samą nazwą dostawcy;
- c) w stosownych przypadkach odniesienia do zastosowanych zharmonizowanych norm;
- d) w stosownych przypadkach inne zastosowane metody obliczeniowe, normy pomiarowe i specyfikacje;
- e) dane identyfikacyjne i podpis osoby upoważnionej do składania oświadczeń woli w imieniu dostawcy;
- f) w stosownych przypadkach parametry techniczne na użytek pomiarów, ustalone zgodnie z przepisami załącznika VIII;
- g) wymiary całkowite;
- h) oznaczenie typu SWM;
- i) właściwa dla danego modelu klasa jednostkowego zużycia energii zgodnie z załącznikiem II;
- j) jednostkowe zużycie energii (JZE) dla każdej stosownej strefy klimatycznej;
- k) poziom mocy akustycznej (L_{WA});
- l) wyniki obliczeń przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem VIII.

Na końcu powyższego wykazu dostawcy mogą podać dodatkowe informacje.

ZAŁĄCZNIK VI

Informacje, które należy podawać w przypadkach, gdy użytkownicy nie mogą zobaczyć oferowanego produktu, z wyjątkiem przypadku oferowania produktu przez internet

1. W przypadku gdy użytkownicy nie mogą zobaczyć oferowanego produktu, z wyjątkiem przypadków oferowania produktu przez internet, informacje podaje się w następującej kolejności:
 - a) właściwa dla danego modelu klasa jednostkowego zużycia energii zgodnie z załącznikiem II;
 - b) jednostkowe zużycie energii (JZE), w kWh/(m²/rok) wskazane dla każdej stosownej strefy klimatycznej;
 - c) maksymalna wartość natężenia przepływu, w m³/h;
 - d) poziom mocy akustycznej (L_{WA}), w dB(A) w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej.
 2. Jeżeli zamieszcza się dodatkowe informacje zawarte w karcie informacyjnej produktu, muszą one być podawane w formie i kolejności określonych w załączniku IV.
 3. Informacje określone w niniejszym załączniku drukuje się lub przedstawia przy użyciu tak dobranych wielkości i rodzaju czcionki, by były one czytelne.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Informacje, które należy podawać w przypadku sprzedaży, wypożyczenia lub sprzedaży ratalnej przez internet

1. Na potrzeby pkt 2–5 niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:
 - a) „mechanizm wyświetlania” oznacza każdy ekran, w tym ekran dotykowy lub inną technologię wizualną, służący do wyświetlania użytkownikom treści internetowych;
 - b) „wyświetlacz wbudowany” oznacza interfejs umożliwiający dostęp do obrazu lub zbioru danych poprzez kliknięcie myszą, najechanie myszą lub rozszerzenie innego obrazu lub zbioru danych na ekranie dotykowym;
 - c) „ekran dotykowy” oznacza ekran reagujący na dotyk w urządzeniach takich, jak tablet, komputer typu slate lub smartfon;
 - d) „tekst zastępczy” oznacza tekst wprowadzony jako alternatywa dla grafiki, pozwalający przedstawić informacje w formie innej niż graficzna, w przypadkach gdy urządzenia wyświetlające nie mogą wyświetlić grafiki lub jako środek służący ułatwieniu dostępu, np. jako dane wykorzystywane przez syntezatory mowy.
2. Stosowna etykieta udostępniona przez dostawców zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) i harmonogramem określonym w art. 3 ust. 2 i 3 musi pojawiać się na mechanizmie wyświetlania w pobliżu ceny produktu. Rozmiar etykiety dobiera się tak, aby była ona dobrze widoczna i czytelna, a jej wymiary muszą być proporcjonalne do wymiarów określonych w załączniku III. Etykieta może być wyświetlana za pomocą wyświetlacza wbudowanego, w takim przypadku obraz wykorzystywany do uzyskania dostępu do etykiety musi być zgodny ze specyfikacjami określonymi w pkt 3 niniejszego załącznika. Jeżeli używany jest wyświetlacz wbudowany, etykieta pojawia się przy pierwszym kliknięciu myszą, najechaniu myszą lub rozszerzeniu obrazu na ekranie dotykowym.
3. Obraz stosowany do uzyskania dostępu do etykiety w przypadku wyświetlacza wbudowanego musi spełniać następujące wymagania:
 - a) musi mieć formę strzałki w kolorze odpowiadającym kolorowi klasy efektywności energetycznej produktu na etykiecie;
 - b) należy w nim zawrzeć oznaczenie klasy efektywności energetycznej produktu, przy użyciu białego koloru i czcionki takich samych rozmiarów co czcionka ceny; oraz
 - c) musi on mieć jedną z poniższych form:

4. W przypadku wyświetlacza wbudowanego kolejność wyświetlania etykiety jest następująca:
 - a) obraz, o którym mowa w pkt 3 niniejszego załącznika, wyświetla się na mechanizmie wyświetlania w pobliżu ceny produktu;
 - b) obraz umożliwia dostęp do etykiety;
 - c) etykieta wyświetla się po kliknięciu myszą, najechaniu myszą lub rozszerzeniu obrazu na ekranie dotykowym;
 - d) etykieta wyświetla się jako wyskakujące okno, nowa karta, nowa strona lub dodatkowy obraz na ekranie;
 - e) do celów powiększenia etykiety na ekranach dotykowych stosuje się przyjęte metody powiększania w urządzeniach dotykowych;
 - f) etykieta przestaje się wyświetlać po użyciu opcji zamknięcia lub innego standardowego mechanizmu zamykania;
 - g) tekst zastępczy dla grafiki, który ma się wyświetlać w przypadku niewyświetlenia się etykiety, zawiera klasę efektywności energetycznej produktu podaną przy użyciu czcionki o tym samym rozmiarze co czcionka ceny produktu.
5. Stosowna karta produktu udostępniona przez dostawców zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) musi pojawiać się na mechanizmie wyświetlania w pobliżu ceny produktu. Rozmiar karty produktu dobiera się tak, aby była ona dobrze widoczna i czytelna. Karta produktu może być wyświetlana za pomocą wyświetlacza wbudowanego, w takim przypadku link służący uzyskaniu dostępu do karty zawiera widoczne i czytelne oznaczenie „Karta produktu”. Jeżeli używany jest wyświetlacz wbudowany, karta produktu pojawia się przy pierwszym kliknięciu myszą, najechaniu myszą lub rozszerzeniu linku na ekranie dotykowym.

ZAŁĄCZNIK VIII

Pomiary i obliczenia

1. Jednostkowe zużycie energii (JZE) oblicza się przy użyciu następującego równania:

$$JZE = t_a \cdot p_{ef} \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CRS^x \cdot JPM - t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} - q_{net} \cdot CRS \cdot MISC \cdot (1 - \eta_t)) + Q_{defr}$$

gdzie:

- JZE oznacza jednostkowe zużycie energii na potrzeby wentylacji na m² ogrzewanej powierzchni pomieszczenia mieszkalnego lub budynku [kWh/m²/rok],
- t_a oznacza liczbę godzin pracy na rok [h/rok],
- p_{ef} oznacza wskaźnik energii pierwotnej (ang. *primary energy factor*) w odniesieniu do wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej [-],
- q_{net} oznacza stopień zapotrzebowania netto na wentylację w przeliczeniu na m² ogrzewanej powierzchni [m³/h/m²],
- MISC oznacza ogólny skonsolidowany wskaźnik odpowiadający danemu typowi systemu, obejmujący wskaźniki wydajności wentylacji, przecieków powietrza w kanałach i dodatkowego przenikania powietrza [-],
- CRS oznacza czynnik rodzaju sterowania [-],
- x oznacza wykładnik, który uwzględni nieliniowość stosunku oszczędności energii cieplnej do oszczędności energii elektrycznej, uzależnionego od właściwości silnika i napędu [-],
- JPM oznacza jednostkowy pobór mocy [kW/(m³/h)],
- t_h oznacza liczbę godzin w sezonie grzewczym ogółem [h],
- ΔT_h oznacza średnią wartość różnicy między temperaturą wewnątrz (19 °C) a temperaturą na zewnątrz w sezonie grzewczym, pomniejszoną o wartość korekcyjną 3K celem uwzględnienia zysku ciepła z energii słonecznej i ze źródeł wewnętrznych [K],
- η_h oznacza średnią efektywność energetyczną ogrzewania pomieszczeń [-],
- c_{air} oznacza jednostkową wydajność grzewczą powietrza o stałym ciśnieniu i stałej gęstości [kWh/(m³ K)],
- q_{ref} oznacza referencyjny stopień naturalnej wentylacji w przeliczeniu na m² ogrzewanej powierzchni [(m³/h)/m²],
- η_t oznacza sprawność cieplną układu odzysku ciepła [-],
- Q_{defr} oznacza ilość energii grzewczej zużywanej rocznie do odszraniania m² ogrzewanej powierzchni [kWh/m²/rok], wyznaczaną przy zastosowaniu zmiennoprądowego elektrycznego ogrzewania rezystancyjnego.

$$Q_{defr} = t_{defr} \cdot \Delta T_{defr} \cdot c_{air} \cdot q_{net} \cdot p_{ef},$$

gdzie:

- t_{defr} oznacza okres odszraniania, to jest okres, kiedy temperatura na zewnątrz spada poniżej - 4 °C [h/rok], a
- ΔT_{defr} oznacza średnią wartość różnicy, wyrażonej w K, między temperaturą na zewnątrz i temperaturą - 4 °C w okresie odszraniania.

Q_{defr} odnosi się tylko do systemów dwukierunkowych z przeponowym wymiennikiem ciepła; w przypadku systemów jednokierunkowych lub systemów z regeneracyjnym wymiennikiem ciepła Q_{defr} = 0.

Wartości JPM i η_t wyznacza się, przeprowadzając badania i dokonując stosownych obliczeń.

Pozostałe parametry i ich wartości domyślne podano w tabeli 1. Na potrzeby wyznaczenia klasy energooszczędności JZE oblicza się, przyjmując parametry klimatu umiarkowanego.

2. Roczne zużycie energii elektrycznej (RZE) w przeliczeniu na 100 m² powierzchni pomieszczenia (w kWh/rok) oraz roczne oszczędności w ogrzewaniu (ROO), to jest roczne oszczędności energii zużywanej na potrzeby ogrzewania (w kWh ciepła spalania materiału opałowego na rok) oblicza się przy użyciu poniższych równań, stosując definicje zawarte w pkt 1 i wartości domyślne podane w tabeli 1 dla każdego z podanych typów klimatu (umiarkowanego, ciepłego i chłodnego):

$$AEC = t_a \cdot q_{net} \cdot MISC \cdot CRS^x \cdot JPM + Q_{defr};$$

$$ROO = t_h \cdot \Delta T_h \cdot \eta_h^{-1} \cdot c_{air} \cdot (q_{ref} - q_{net} \cdot CRS \cdot MISC \cdot (1 - \eta_t)).$$

Tabela 1

Parametry stosowane przy obliczaniu JZE

<i>Typologia ogólna</i>						MISC
Kanałowe systemy wentylacyjne						1,1
Bezkanałowe systemy wentylacyjne						1,21
<i>Rodzaj sterowania wentylacją</i>						CRS
Sterowanie ręczne (brak sterowania według zapotrzebowania)						1
Sterowanie czasowe (brak sterowania według zapotrzebowania)						0,95
Centralne sterowanie według zapotrzebowania						0,85
Lokalne sterowanie według zapotrzebowania						0,65
<i>Silnik i napęd</i>						wartość x
tryb pracy/spoczynku i jeden bieg						1
dwubiegowy						1,2
trzybiegowy						1,5
bezsstopniowy						2
Klimat	t_h w h	ΔT_h w K	t_{defr} w h	ΔT_{defr} w K	$Q_{defr}^{(*)}$ w kWh/rok/m ²	
Chłodny	6 552	14,5	1 003	5,2	5,82	
Umiarkowany	5 112	9,5	168	2,4	0,45	
Ciepły	4 392	5	—	—	—	
(*) Parametr odszraniania ma zastosowanie jedynie do systemów dwukierunkowych z przepływem wymiennikiem ciepła, jego wartość oblicza się następująco: $Q_{defr} = t_{defr} * \Delta t_{defr} * c_{air} * q_{net} * p_{ef}$. W przypadku systemów jednokierunkowych lub systemów z regeneracyjnym wymiennikiem ciepła $Q_{defr} = 0$.						
<i>Wartości domyślne</i>						wartość
Jednostkowa wydajność grzewcza powietrza, c_{air} w kWh/(m ³ K)						0,000344
Zapotrzebowanie netto na wentylację w przeliczeniu na m ² ogrzewanej powierzchni, q_{net} w (m ³ /h)/m ²						1,3
Referencyjny stopień wentylacji naturalnej w przeliczeniu na m ² ogrzewanej powierzchni, q_{ref} w (m ³ /h)/m ²						2,2
Liczba godzin pracy na rok, t_a w h						8 760
Wskaźnik energii pierwotnej w odniesieniu do wytwarzania i dystrybucji energii elektrycznej, p_{ef}						2,5
Efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń, η_h						75 %

ZAŁĄCZNIK IX

Procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku

W celu sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w załączniku II organy państw członkowskich poddają badaniu jeden egzemplarz SWM. Jeżeli wartości uzyskane w wyniku pomiaru lub wartości obliczone na podstawie wartości uzyskanych w wyniku pomiaru nie odpowiadają wartościom podanym przez producenta w rozumieniu art. 3, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień określonych w tabeli 1, pomiarom poddaje się trzy inne egzemplarze systemu.

Jeśli średnia arytmetyczna wartości uzyskanych w wyniku pomiaru parametrów tych egzemplarzy nie spełnia wymogów, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień podanych w tabeli 1, model i wszystkie inne modele równoważne uznaje się za niezgodne z wymogami określonymi w załączniku II.

Organy państwa członkowskiego przekazują wyniki badań i inne istotne informacje organom pozostałych państw członkowskich oraz Komisji w ciągu miesiąca od daty podjęcia decyzji o braku zgodności modelu.

Organy państw członkowskich stosują metody pomiarów i obliczeń określone w załączniku VIII.

Tabela 1

Parametr	Odchylenia dopuszczalne w procedurze weryfikacji
JPM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać 1,07 maksymalnej wartości deklarowanej.
Sprawność cieplna SWM	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może być niższa niż 0,93 minimalnej wartości deklarowanej.
Poziom mocy akustycznej	Wartość uzyskana w wyniku pomiaru nie może przekraczać maksymalnej wartości deklarowanej o więcej niż 2 dB.

Określone w niniejszym załączniku odchylenia dopuszczalne w procedurze weryfikacji mają zastosowanie jedynie do weryfikacji parametrów w ramach pomiarów przeprowadzanych przez organy państw członkowskich i nie mogą być wykorzystywane przez dostawcę jako dopuszczalne odchylenia przy ustalaniu wartości podawanych w dokumentacji technicznej. Wartości i klasy podawane na etykiecie lub w (elektronicznej) karcie produktu nie mogą być korzystniejsze dla dostawcy niż wartości podane w dokumentacji technicznej.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 1255/2014**z dnia 17 lipca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym o przepisy określające zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 223/2014 wymaga od Komisji przyjęcia aktów delegowanych uzupełniających elementy inne niż istotne odnośnie do Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 223/2014 wymaga od państw członkowskich przekazywania Komisji rocznych i końcowych sprawozdań zawierających informacje dotyczące wdrażania programów operacyjnych (PO), w tym danych związanych ze wspólnymi wskaźnikami oraz, w odpowiednich przypadkach, wskaźnikami specyficznymi dla programu.
- (3) Aby zapewnić odpowiednie monitorowanie wdrażania programów operacyjnych oraz stopnia, w jakim przyczyniają się one do osiągnięcia szczegółowych celów Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, należy ustanowić przepisy w zakresie zawartości rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników, które należy przekazywać.
- (4) Wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu należy ograniczyć do tych, które są niezbędne w świetle przepisów zawartych w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014 oraz obowiązującego prawa unijnego dotyczącego ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, w szczególności dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (5) Biorąc pod uwagę różne rodzaje działań wspieranych w ramach programów operacyjnych I i II, jak również zgodnie z przepisami odnośnie do każdego programu operacyjnego ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014, należy stosować różne wymogi odnośnie do zawartości rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania oraz wykazu wspólnych wskaźników, jakie należy przekazywać odnośnie do każdego programu operacyjnego. Biorąc pod uwagę szczególną potrzebę ochrony godności ludzkiej osób wspieranych w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym oraz w celu obniżania ciężaru administracyjnego dla beneficjentów do niezbędnego minimum zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014, wartości niektórych wskaźników należy określać na podstawie opartego o odpowiednie dane szacunku organizacji partnerskich, a nie informacji pochodzących od odbiorców końcowych.

W celu umożliwienia niezwłocznego zastosowania środków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 odnośnie do zawartości rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykazu wspólnych wskaźników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Artykuł 2

Zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania oraz wykazu wskaźników**(Artykuł 13 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 223/2014)**

1. Roczne i końcowe sprawozdania z wdrażania muszą zawierać następujące elementy:
 - a) informacje w zakresie wdrażania programu odwołujące się do wspólnych wskaźników dotyczących częściowo lub w pełni zakończonych operacji;
 - b) informacje w zakresie działań oraz ocenę tych działań biorąc pod uwagę zasady ustanowione w art. 5 ust. 6, art. 5 ust. 11 oraz w stosownych przypadkach art. 5 ust. 13 rozporządzenia (UE) nr 223/2014.

Oprócz informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, roczne i końcowe sprawozdania z wdrażania programów operacyjnych II muszą zawierać informacje o danych odnośnie do wskaźników specyficznych dla programu oraz ujęte ilościowo wartości docelowe, jak również informacje dotyczące zmian we wskaźnikach rezultatu oraz informacje w zakresie postępów w osiągnięciu specyficznych celów programu operacyjnego oraz ich ocenę.

2. Wskaźniki, o których mowa w ust. 1 lit. a), zostały wymienione w załączniku.
3. Oprócz informacji określonych w ust. 1 końcowy raport z wdrażania, jak również roczne sprawozdanie z wdrażania za rok 2017 i 2022 określają informacje na temat stopnia, w jakim realizowane są cele szczegółowe i ogólne Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, oraz ocenę ich realizacji, jak ustanowiono w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 223/2014.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lipca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WSKAŹNIKI DLA PO I I PO II

Wskaźniki wejściowe

1. Łączna kwota kwalifikowalnych wydatków publicznych zaakceptowanych w dokumentach przedstawiających warunki wsparcia działań
2. Łączna kwota kwalifikowalnych wydatków publicznych poniesionych przez beneficjentów i zapłaconych podczas wdrażania działań

W tym w odpowiednich przypadkach:

- a) łączna kwota kwalifikowalnych wydatków publicznych poniesionych przez beneficjentów i zapłaconych podczas wdrażania działań związanych z zapewnianiem pomocy żywnościowej;
 - b) łączna kwota kwalifikowalnych wydatków publicznych poniesionych przez beneficjentów i zapłaconych podczas wdrażania działań związanych z zapewnianiem podstawowej pomocy materialnej.
3. Łączna kwota kwalifikowalnych wydatków publicznych zgłoszonych Komisji.

Kwoty należy podać w EUR.

WSPÓLNE WSKAŹNIKI DLA PO I

Wskaźniki produktu dotyczące dostarczonej pomocy żywnościowej ⁽¹⁾

4. Ilość owoców i warzyw
5. Ilość mięsa, jaj, ryb i owoców morza
6. Ilość mąki, chleba, ziemniaków, ryżu i innych produktów skrobiowych
7. Ilość cukru
8. Ilość produktów mlecznych
9. Ilość tłuszczów, oleju
10. Liczba gotowych posiłków i innych produktów żywnościowych (nie ujętych w wyżej wymienionych kategoriach)
11. Łączna ilość udzielonej pomocy żywnościowej

W tym:

- a) procentowy udział żywności, w przypadku której w ramach PO pokryto jedynie koszty transportu, dystrybucji i magazynowania;
 - b) procentowy udział produktów żywnościowych współfinansowanych przez Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym w łącznej ilości żywności dostarczonej przez organizacje partnerskie ⁽²⁾.
12. Łączna liczba dostarczonych posiłków całościowo lub częściowo finansowanych w ramach PO ⁽³⁾
 13. Łączna liczba dostarczonych paczek całościowo lub częściowo finansowanych w ramach PO ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Wskaźniki od 4–11 obejmują wszelkie postaci tych produktów, np. świeże i zamrożone środki spożywcze oraz środki spożywcze w puszkach, i należy wyrazić je w tonach.

⁽²⁾ Wartości dotyczące tego wskaźnika należy ustalić na podstawie szacunków organizacji partnerskich opartych na ich wiedzy.

⁽³⁾ Definicję posiłku może dostarczyć organizacja partnerska/jednostka operacyjna/institucja zarządzająca. Wartości dotyczące tego wskaźnika należy ustalić na podstawie szacunku organizacji partnerskich.

⁽⁴⁾ Definicję paczki żywności może dostarczyć organizacja partnerska/jednostka operacyjna/institucja zarządzająca. Paczki nie muszą mieć jednolitych rozmiarów lub zawartości. Wartości dotyczące tego wskaźnika należy ustalić na podstawie szacunku organizacji partnerskich.

Wskaźniki rezultatu dotyczące dostarczonej pomocy żywnościowej ⁽⁵⁾

14. Łączna liczba osób otrzymujących pomoc żywnościową

W tym:

- a) liczba dzieci w wieku 15 lat lub poniżej;
- b) liczba osób w wieku 65 lat lub powyżej;
- c) liczba kobiet;
- d) liczba migrantów; osób obcego pochodzenia; mniejszości narodowych (w tym społeczności marginalizowane; takie jak Romowie);
- e) liczba osób niepełnosprawnych;
- f) liczba osób bezdomnych.

Wskaźniki produktu dotyczące dostarczonej podstawowej pomocy materialnej

15. Łączna wartość pieniężna dostarczonych produktów

W tym:

- a) łączna wartość pieniężna produktów dla dzieci;
- b) łączna wartość pieniężna produktów dla bezdomnych;
- c) łączna wartość pieniężna produktów przeznaczonych dla innych grup docelowych.

16. Wykaz najważniejszych kategorii produktów dostarczonych dla dzieci ⁽⁶⁾

- a) wyprawki;
- b) tornistry szkolne;
- c) materiały papiernicze; zeszyty; długopisy; przybory do malowania i inne materiały wymagane przez szkoły (poza ubraniami);
- d) sprzęt sportowy (buty sportowe; stroje gimnastyczne; stroje kąpielowe ...);
- e) ubrania (kurtki zimowe; buty; mundurki szkolne...);
- f) inne kategorie — podać;

17. Wykaz najważniejszych kategorii produktów dostarczonych dla bezdomnych ⁽⁶⁾

- a) śpiwory/koce;
- b) sprzęt kuchenny (garnki; patelnie; sztućce ...);
- c) ubrania (kurtki zimowe; buty ...);
- d) bielizna pościelowa (ręczniki; pościel);
- e) artykuły higieniczne (apteczka pierwszej pomocy; mydło; szczoteczka do zębów; jednorazowa maszynka do golenia ...);
- f) inne kategorie — podać.

18. Wykaz najważniejszych kategorii produktów dostarczonych dla innych grup docelowych ⁽⁶⁾

- a) proszę podać kategorie

Wskaźniki wyników dotyczące dostarczonej podstawowej pomocy materialnej ⁽⁵⁾

19. Łączna liczba osób otrzymujących podstawową pomoc materialną

W tym:

- a) liczba dzieci w wieku 15 lat lub poniżej;
- b) liczba osób w wieku 65 lat lub powyżej;

⁽⁵⁾ Wartości dotyczące tych wskaźników ustala się na podstawie szacunków organizacji partnerskich opartych na ich wiedzy. Nie oczekuje się ani nie wymaga się, aby wartości te były oparte na informacjach dostarczonych przez odbiorców końcowych.

⁽⁶⁾ Wykaz musi obejmować wszystkie najważniejsze kategorie obejmujące co najmniej 75 % dostarczonych produktów.

- c) liczba kobiet;
- d) liczba migrantów; osób obcego pochodzenia; mniejszości narodowych (w tym społeczności marginalizowane; takie jak Romowie);
- e) liczba osób niepełnosprawnych;
- f) liczba osób bezdomnych.

WSPÓLNE WSKAŹNIKI DLA PO II

Wskaźniki produktu dotyczące pomocy w zakresie włączenia społecznego

20. Łączna liczba osób otrzymujących pomoc w zakresie włączenia społecznego,

w tym:

- a) liczba dzieci w wieku 15 lat lub poniżej;
- b) liczba osób w wieku 65 lat lub powyżej;
- c) liczba kobiet;
- d) liczba migrantów; osób obcego pochodzenia; mniejszości narodowych (w tym społeczności marginalizowane; takie jak Romowie);
- e) liczba osób niepełnosprawnych;
- f) liczba osób bezdomnych.

Dane dotyczące PO II są danymi osobowymi w rozumieniu art. 7 dyrektywy 95/46/WE. Ich przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych (art. 7 lit. c) dyrektywy 95/46/WE). Definicja administratora danych zawarta jest w art. 2 dyrektywy 95/46/WE.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1256/2014**z dnia 21 listopada 2014 r.****ustanawiające zakaz połowów rajowatych w wodach Unii obszarów IIa i IV przez statki pływające pod banderą Niderlandów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 43/2014 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2014.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2014 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2014 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 43/2014 z dnia 20 stycznia 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2014 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz — w odniesieniu do statków unijnych — w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 24 z 28.1.2014, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	74/TQ43
Państwo członkowskie	Niderlandy
Stado	SRX/2AC4-C
Gatunek	Rajowate (<i>Rajiformes</i>)
Obszar	Wody Unii obszarów IIa oraz IV
Data	10.11.2014

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1257/2014**z dnia 24 listopada 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów w celu dostosowania załączników I i IV****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Surowe sole potasowe to materiały uzyskane z naturalnych zasobów poprzez wydobycie. Dla takich naturalnych produktów minimalne wymogi dotyczące zawartości składników pokarmowych określono w pozycji 1 w tabeli A.3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zgodnie z uznaną praktyką przemysłową. Jeżeli jednak zawartość potasu w rudzie w sposób naturalny maleje, producenci mają coraz większe trudności z przestrzeganiem obecnych wartości granicznych, co utrudnia stałe zaopatrzenie rolników zawodowych w nawozy uzyskiwane z surowych soli potasowych. W związku z tym należy nieznacznie obniżyć przedmiotowe wartości graniczne poprzez zmianę zapisów w pozycji 1 w tabeli A.3 tego załącznika, aby producenci mogli nadal wprowadzać swój produkt do obrotu jako „nawóz WE”. Zmiana ta uwzględnia fakt, że zmienione, nieco niższe wartości graniczne również umożliwiają efektywne nawożenie, dzięki czemu mogą zostać uznane za postęp techniczny zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (2) Fosforan 3,4-dimetylo-1H-pirazolu (zwany dalej „DMPP”) jest inhibitorem nitryfikacji odpowiednim do stosowania z powszechnie używanymi nawozami azotowymi (stałymi lub płynnymi). DMPP ogranicza ryzyko strat azotu do gleby i atmosfery, a zatem zwiększa efektywność stosowania azotu.
- (3) Mieszanina reakcyjna triamidu kwasu N-(n-butylo)tiofosforowego i triamidu kwasu N-(n-propylo)tiofosforowego (zwana dalej „NBPT/NPPT”) jest inhibitorem ureazy. NBPT/NPPT zmniejsza ryzyko strat azotu w postaci emisji amoniaku po zastosowaniu nawozów zawierających mocznik, a zatem zwiększa efektywność stosowania azotu.
- (4) Aby zwiększyć ich dostępność dla rolników w całej Unii, DMPP i NBPT/NPPT należy dodać do wykazów dozwolonych inhibitorów nitryfikacji i ureazy w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003.
- (5) Stałe lub płynne proste nawozy mocznikowo-formaldehydowe oraz stałe nawozy NPK, NP i NK zawierające ureaform są wymienione jako typy nawozów w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003. Chociaż kondensaty mocznikowo-formaldehydowe są stabilne w roztworze i w zawiesinie, płynne nawozy NPK, NP i NK zawierające ureaform nie zostały jeszcze wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 jako osobny typ produktu. Ze względu na rosnące zainteresowanie wprowadzaniem do obrotu płynnych nawozów NPK, NP i NK zawierających określoną ilość ureaformu jako źródła azotu należy zezwolić na stosowanie ureaformu w przygotowywaniu płynnych nawozów NPK, NP i NK. Należy zatem włączyć do tabeli C.2 w załączniku I do tego rozporządzenia sześć nowych nazw typów.
- (6) Oprócz włączenia DMPP i NBPT/NPPT do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 należy dodać do załącznika IV do tego rozporządzenia metody analityczne, które mają być stosowane do celów kontroli urzędowej tych nawozów.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2003/2003.
- (8) Aby zapewnić opublikowanie przez Europejski Komitet Normalizacyjny metody analizy NBPT/NPPT, która jest obecnie w trakcie zatwierdzania, przed dodaniem NBPT/NPPT do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003, oraz nowej metody analitycznej dla tego typu nawozu do załącznika IV tego rozporządzenia, należy odroczyć rozpoczęcie stosowania w odniesieniu do tych zmian.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 2003/2003,

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Załącznik I pkt 4 i załącznik II pkt 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli A.3 pozycja 1 otrzymuje brzmienie:

„1	Surowa sól potasowa	Produkt otrzymywany z surowych soli potasowych	9 % K ₂ O Potas w przeliczeniu na K ₂ O rozpuszczalny w wodzie 2 % MgO Magnez w formie soli rozpuszczalnych w wodzie, w przeliczeniu na MgO	Można dodać powszechnie przyjęte nazwy handlowe	K ₂ O rozpuszczalny w wodzie MgO rozpuszczalny w wodzie Na ₂ O całkowite Zawartość chlorków musi zostać zadeklarowana”
----	---------------------	--	--	---	---

2) w tabeli C.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycje C.2.2–C.2.8 otrzymują brzmienie:

„C.2.2	Nazwa typu	Roztwory nawozowe NPK zawierające ureaform				
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt otrzymany w procesie chemicznym i poprzez rozpuszczenie w wodzie, wytrzymały na ciśnienie atmosferyczne, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform				
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita 15 % (N +P ₂ O ₅ +K ₂ O) — Zawartość poszczególnych składników: — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklarowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) — 3 % P ₂ O ₅ — 3 % K ₂ O Maksymalna zawartość biuretu: (N mocznikowy + N z ureaformu) × 0,026				
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania			
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	
1	2	3	4	5	6	
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy (5) Azot z ureaformu	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie	K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie	(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków	

C.2.3	Nazwa typu	Nawozy zawiesinowe NPK
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w postaci płynnej, w którym składniki pokarmowe pochodzą z substancji znajdujących się zarówno w zawieszynie, jak i w roztworze, bez dodatku organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita: 20 %, (N + P ₂ O ₅ + K ₂ O) — Zawartość poszczególnych składników: 3 % N, 4 % P ₂ O ₅ , 4 % K ₂ O — Zawartość biuretu najwyżej: N mocznikowy × 0,026

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy	(1) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie (2) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu (3) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu i w wodzie	K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	Nawozy nie mogą zawierać tomasyny, fosforanu glinowo-wapniowego, termofosfatu, fosforytu miękkiego i fosforytu częściowo rozłożonego (1) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi mniej niż 2 %, należy deklarować tylko rozpuszczalność (2) (2) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi co najmniej 2 %, należy deklarować rozpuszczalność (3) i zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie	(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków

C.2.4	Nazwa typu	Nawozy zawiesinowe NPK zawierające ureaform
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w postaci płynnej, w którym składniki pokarmowe pochodzą z substancji znajdujących się zarówno w zawieszynie, jak i w roztworze, bez dodatku organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform

	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	<ul style="list-style-type: none"> — Zawartość całkowita 20 % (N + P₂O₅ + K₂O) — Zawartość poszczególnych składników: <ul style="list-style-type: none"> — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklarowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) Co najmniej 3/5 deklarowanej zawartości azotu (5) musi być rozpuszczalne w gorącej wodzie — 4 % P₂O₅ — 4 % K₂O <p>Maksymalna zawartość biuretu: (N mocznikowy + N z ureaformu) × 0,026</p>				
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy		Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania				
	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
	1	2	3	4	5	6
	(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy (5) Azot z ureaformu	(1) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie (2) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu (3) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu i w wodzie	K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	Nawozy nie mogą zawierać tomasyny, fosforanu glinowo-wapniowego, termofosfatu, fosforu miękkiego i fosforu częściowo rozłożonego (1) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi mniej niż 2 %, należy deklarować tylko rozpuszczalność (2) (2) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi co najmniej 2 %, należy deklarować rozpuszczalność (3) i zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie	(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków
	Nazwa typu	Roztwory nawozowe NP				
C.2.5	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt otrzymywany chemicznie i przez rozpuszczenie w wodzie, w formie stabilnej pod ciśnieniem atmosferycznym, bez dodatków organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego				
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	<ul style="list-style-type: none"> — Zawartość całkowita: 18 % (N + P₂O₅) — Zawartość poszczególnych składników: 3 % N, 5 % P₂O₅ — Zawartość biuretu najwyżej: N mocznikowy × 0,026 				

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklorować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie		(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie	

C.2.6	Nazwa typu	Roztwory nawozowe NP zawierające ureaform
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt otrzymany w procesie chemicznym i poprzez rozpuszczenie w wodzie, wytrzymały na ciśnienie atmosferyczne, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	<ul style="list-style-type: none"> — Zawartość całkowita: 18 % (N + P₂O₅) — Zawartość poszczególnych składników: <ul style="list-style-type: none"> — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklarowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) — 5 % P₂O₅ Maksymalna zawartość biuretu: (N mocznikowy + N z ureaformu) × 0,026

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklorować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy (5) Azot z ureaformu	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie		(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie	

C.2.7	Nazwa typu	Nawozy zawiesinowe NP				
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w formie płynnej, którego składniki odżywcze pochodzą z substancji, istniejących zarówno jako zawiesina w wodzie, jak i jako roztwór, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego				
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita: 18 % (N + P ₂ O ₅) — Zawartość poszczególnych składników: 3 % N, 5 % P ₂ O ₅ — Zawartość biuretu najwyżej: N mocznikowy × 0,026				
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklарować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania			
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	
1	2	3	4	5	6	
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy	(1) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie (2) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu (3) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu i w wodzie		(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	(1) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi mniej niż 2 %, należy deklарować tylko rozpuszczalność (2) (2) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi co najmniej 2 %, należy deklарować rozpuszczalność (3) i zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie	Nawozy nie mogą zawierać tomasyny, fosforanu glinowo-wapniowego, termofosfatu, fosforytu miękkiego i fosforytu częściowo rozłożonego	
C.2.8	Nazwa typu	Nawozy zawiesinowe NP zawierające ureaform				
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w postaci płynnej, w którym składniki pokarmowe pochodzą z substancji znajdujących się zarówno w zawieszynie, jak i w roztworze, bez dodatku organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform				
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita: 18 % (N + P ₂ O ₅) — Zawartość poszczególnych składników: — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklарowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) Co najmniej 3/5 deklарowanej zawartości azotu (5) musi być rozpuszczalne w gorącej wodzie — 5 % P ₂ O ₅ Maksymalna zawartość biuretu: (N mocznikowy + N z ureaformu) × 0,026				

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy (5) Azot z ureaformu	(1) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w wodzie (2) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu (3) P ₂ O ₅ rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu i w wodzie		(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«	Nawozy nie mogą zawierać tomasyny, fosforanu glinowo-wapniowego, termofosfatu, fosforytu miękkiego i fosforytu częściowo rozłożonego (1) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi mniej niż 2 %, należy deklarować tylko rozpuszczalność (2) (2) Jeśli zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie wynosi co najmniej 2 %, należy deklarować rozpuszczalność (3) i zawartość P ₂ O ₅ rozpuszczalnego w wodzie”	

b) dodaje się pozycje C.2.9–C.2.14 w brzmieniu:

„C.2.9	Nazwa typu	Roztwory nawozowe NK			
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt otrzymywany chemicznie i przez rozpuszczenie w wodzie, w formie stabilnej pod ciśnieniem atmosferycznym, bez dodatków organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego			
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita: 15 % (N + K ₂ O) — Zawartość poszczególnych składników: 3 % N, 5 % K ₂ O — Zawartość biuretu najwyżej: N mocznikowy × 0,026			
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy		K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«		(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków

C.2.10	Nazwa typu	Roztwory nawozowe NK zawierające ureaform
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt otrzymany w procesie chemicznym i poprzez rozpuszczenie w wodzie, wytrzymały na ciśnienie atmosferyczne, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	<ul style="list-style-type: none"> — Zawartość całkowita: 15 % (N + K₂O) — Zawartość poszczególnych składników: <ul style="list-style-type: none"> — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklarowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) — 5 % K₂O Maksymalna zawartość biuretu: (N mocznikowy + N z ureaformu) × 0,026

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklorować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mocznikowy (5) Azot z ureaformu		K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«		(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków

C.2.11	Nazwa typu	Nawozy zawieszowe NK
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w formie płynnej, którego składniki odżywcze pochodzą z substancji, istniejących zarówno jako zawiesina w wodzie, jak i jako roztwór, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	<ul style="list-style-type: none"> — Zawartość całkowita: 18 % (N + K₂O) — Zawartość poszczególnych składników: 3 % N, 5 % K₂O — Zawartość biuretu najwyżej: N mocznikowy × 0,026

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklарować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mącznikowy		K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«		(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklарowanie zawartości chlorków

C.2.12	Nazwa typu	Nawozy zawieszinowe NK zawierające ureaform
	Dane dotyczące metody produkcji	Produkt w postaci płynnej, w którym składniki pokarmowe pochodzą z substancji znajdujących się zarówno w zawieszynie, jak i w roztworze, bez dodatku organicznych składników pokarmowych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego, zawierający ureaform
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi	— Zawartość całkowita: 18 % (N + K ₂ O) — Zawartość poszczególnych składników: — 5 % N, w tym co najmniej 25 % deklарowanej zawartości azotu całkowitego, musi pochodzić z formy azotu (5) Co najmniej 3/5 deklарowanej zawartości azotu (5) musi być rozpuszczalne w gorącej wodzie — 5 % K ₂ O Maksymalna zawartość biuretu: (N mącznikowy + N z ureaformu) × 0,026

Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklарować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	2	3	4	5	6
(1) Azot całkowity (2) Azot azotanowy (3) Azot amonowy (4) Azot mącznikowy (5) Azot z ureaformu		K ₂ O rozpuszczalny w wodzie	(1) Azot całkowity (2) Jeśli jedna z form azotu (2), (3) lub (4) stanowi co najmniej 1 % (m/m), musi zostać zadeklarowana (3) Azot z ureaformu (4) Jeśli zawartość biuretu jest mniejsza niż 0,2 %, można dodać określenie »niska zawartość biuretu«		(1) K ₂ O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklарowanie zawartości chlorków

C.2.13	Nazwa typu		Roztwory nawozowe PK		
	Dane dotyczące metody produkcji		Produkt otrzymany w procesie chemicznym i poprzez rozpuszczenie w wodzie, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego		
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi		— Zawartość całkowita: 18 % ($P_2O_5 + K_2O$) — Zawartość poszczególnych składników: 5 % P_2O_5 , 5 % K_2O		
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
	P_2O_5 rozpuszczalny w wodzie	K_2O rozpuszczalny w wodzie		P_2O_5 rozpuszczalny w wodzie	(1) K_2O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków
C.2.14	Nazwa typu		Nawozy zawieszinowe PK		
	Dane dotyczące metody produkcji		Produkt w formie płynnej, którego składniki odżywcze pochodzą z substancji, istniejących zarówno jako zawiesina w wodzie, jak i jako roztwór, bez dodatku substancji organicznych pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego		
	Minimalna zawartość składników pokarmowych % (m/m) i inne wymogi		— Zawartość całkowita: 18 % ($P_2O_5 + K_2O$) — Zawartość poszczególnych składników: 5 % P_2O_5 , 5 % K_2O		
Formy, rozpuszczalności i zawartość składników pokarmowych, które należy deklarować zgodnie z kolumną 4, 5 i 6 — Skład ziarnowy			Dane dotyczące identyfikacji nawozów — Inne wymagania		
N	P_2O_5	K_2O	N	P_2O_5	K_2O
1	2	3	4	5	6
	(1) P_2O_5 rozpuszczalny w wodzie (2) P_2O_5 rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu (3) P_2O_5 rozpuszczalny w obojętnym roztworze cytrynianu amonu i w wodzie	K_2O rozpuszczalny w wodzie		Nawozy nie mogą zawierać tomasyny, fosforanu glinowo-wapniowego, termofosfatu, fosforytu miękkiego i fosforytu częściowo rozłożonego (1) Jeśli zawartość P_2O_5 rozpuszczalnego w wodzie wynosi mniej niż 2 %, należy deklarować tylko rozpuszczalność (2) (2) Jeśli zawartość P_2O_5 rozpuszczalnego w wodzie wynosi co najmniej 2 %, należy deklarować rozpuszczalność (3) i zawartość P_2O_5 rozpuszczalnego w wodzie	(1) K_2O rozpuszczalny w wodzie (2) Przy zawartości Cl nieprzekraczającej 2 % można dodać informację »niska zawartość chlorków« (3) Dopuszcza się deklarowanie zawartości chlorków”

3) w tabeli F.1 dodaje się pozycję nr 4 w brzmieniu:

„4	Fosforan 3,4-dimetylo-1H-pirazolu (DMPP) Nr WE 424-640-9	Minimum: 0,8 Maksimum: 1,6”		
----	---	--------------------------------	--	--

4) w tabeli F.2 dodaje się pozycję nr 3 w brzmieniu:

„3	Mieszanina reakcyjna triamidu N-butylo-tiofosforowego (NBPT) i triamidu N-propylo-tiofosforowego (NPPT) (skład mieszaniny 3:1 ⁽¹⁾) Nr WE 700-457-2	Minimum: 0,02 Maksimum: 0,3”		
----	---	---------------------------------	--	--

⁽¹⁾ Tolerancja w odniesieniu do porcji triamidu N-propylo-tiofosforowego (NPPT): 20 %.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 sekcja B dodaje się następujące metody:

„Metoda 12.6

Oznaczenie DMPP

EN 16328: Nawozy — Oznaczenie fosforanu 3,4-dimetylo-1H-pirazolu (DMPP) — Metoda z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.

Metoda 12.7

Oznaczenie NBPT/NPPT

EN 16651: Nawozy — Oznaczenie triamidu kwasu N-(n-butylo-)tiofosforowego (NBPT) i triamidu kwasu N-(n-propylo) tiofosforowego (NPPT) — Metoda z wykorzystaniem wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC)

Niniejsza metoda analizy poddana została badaniu międzylaboratoryjnemu.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1258/2014**z dnia 24 listopada 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	66,6
	IL	45,2
	MA	77,1
	ZZ	63,0
0707 00 05	AL	91,9
	JO	203,0
	TR	135,5
0709 93 10	ZZ	143,5
	MA	35,1
	TR	125,7
0805 20 10	ZZ	80,4
	MA	76,2
	ZZ	76,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,1
	PE	74,4
	TR	72,6
	ZZ	68,7
	TR	77,9
0805 50 10	ZZ	77,9
	TR	77,9
0808 10 80	AU	203,7
	BR	51,7
	CA	133,4
	CL	82,8
	NZ	96,9
	US	93,2
	ZA	147,3
	ZZ	115,6
	ZZ	115,6
0808 30 90	CN	82,7
	US	201,1
	ZZ	141,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL